

RECTOR ROEPT OP TOT PROTEST

Woensdag riep de rector in een universiteitsdebat op te gaan betogen om de onderzoeksfinanciering te garanderen. "Omdat de taal van de straat de enige is die politici lijken te begrijpen." Niet lang geleden beloofde de overheid nog de gelden voor onderzoek te verhogen, toch hebben de universiteiten volgens Mark Waer redenen om hun hart vast te houden. Mark Waer herhaalt zijn oproep.

RUBEN BRUYNNOEGHE |

Mark Waer en de rectoren van andere universiteiten zijn ongerust over de financiering van het universitair onderzoek. "Het bijzonder onderzoeksfonds (BOF) is nog niet uitbetaald en er waren tekenen dat de middelen voor het Fonds Wetenschappelijk Onderzoek (FWO) zouden teruggeschroefd worden. Door het geluid dat we de afgelopen week al gemaakt hebben, zijn die plannen ondertussen al afgewimpeld, maar we moeten alert blijven dat er niet op een ander terrein afgebouwd wordt. Dan denk ik bijvoorbeeld aan de Odysseusfinanciering (startfinanciering voor onderzoek, red.)," stelt Waer.

De situatie is precair: "Ondanks de beloofde verhoging van de financiering, krijgen we zeer duidelijke signalen dat er een bedreiging is. We moeten garanties krijgen dat de fi-

nanciering op zijn minst constant blijft. Het kan niet zijn dat ze zou worden teruggeschroefd."

Volgende week komt de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) samen om zich te buigen over de situatie. "Ik heb ondertussen al met enkele rectoren contact gehad over de kwestie en zij erkennen ook dat er een probleem is."

LIPPENDIENST

De financiering van het onderzoek is al een tijdje problematisch te noemen. In maart van dit jaar werd nog betoogd voor een verhoging van de financiering van zowel het hoger onderwijs als het onderzoek en in juli trokken de vijf Vlaamse rectoren nog aan de alarmbel in een opiniestuk. Hun stelling luidde dat "ondanks de uitgebreide lippendienst die bewezen wordt aan het belang van

onderzoek en innovatie, wij alleen maar kunnen vaststellen dat de wetenschap stilaan vleugellam dreigt te worden gemaakt als gevolg van krimpende budgetten." Klaarblijkelijk was dat signaal niet sterk genoeg om het tij te doen keren. "Ondertussen is het echt wel vijf voor twaalf geworden," aldus Waer.

De universiteit is in ieder geval van plan haar onderzoeksmiddelen met alle macht te beschermen. "Als er niet geluisterd wordt, zullen we echt op straat moeten komen. Het is nooit leuk om te betogen voor iets dat enkel jezelf aangaat, maar dit is iets dat werkelijk de hele maatschappij hypothekeert. Onderzoek is van essentieel belang voor onze samenleving."

In het verleden is er al eens succesvol betoogd door onderzoekers. De groep, die zichzelf FOCUS Research noemde, vormde wel een inspiratiebron voor de rector. "Ik heb geen idee of ze nog actief zijn, maar ik heb wel nog contact met enkele van hun leden. Het is niet zo belangrijk of ze meedoen of niet, het belangrijkste is dat het initiatief van de universiteiten komt," besluit hij.

VERDER IN
VETO |

FOCHPLEIN

| 4

THE BEATLES

| 5

OPERA

| 6

RICHT UW

KOT IN

| 10

DAAN

| 16

SOPHIE VERREYKEN

Beeld |

Vershil moet er zijn, dus verschil is er. In het leven heb je volgers en leiders, zitters en voorzitters. Louis Tobback zit als burgemeester van Leuven de gemeenteraad voor. Mark Waer zit als rector van de K.U.Leuven het Gemeenschappelijk Bureau voor. Donderdag op de infomarkt waren beide voorzitters voor de verandering gewone zitters. Ze hadden hun achterwerken geplaatst in de uiterst comfortabele Vetozetel. Volledig gerecycleerd uit oude Veto's! Meer over de infomarkt op pagina 8, meer over het Gemeenschappelijk Bureau op pagina 2. Meer over Louis Tobback nergens.

(GJ)

SOPHIE VERREYKEN

GEBUisd? (1): Tine Baelmans

Wie heeft het bestuur in handen aan onze universiteit? Op wie moet gevloekt wanneer het misloopt? In tien delen evalueert Veto de leden én het beleid van het Gemeenschappelijk Bureau (GEBU), het kloppend hart van onze alma mater. Deze week staat vicerector Tine Baelmans en haar studentenbeleid op het menu.

RUBEN BRUYNOOGHE |

“Zwakke punten? Ik weet eigenlijk niet wat mijn zwakke punten zijn”. Bescheidenheid troef bij professor Baelmans. Normaal zouden wij nu een hele reeks fouten en beschuldigingen opsommen, maar tot onze verbazing vinden wij in onze omgeving niets dan lof over de bestuurlijke capaciteiten van de vicerector Studentenbeleid.

Kenmerkend aan Baelmans is de manier waarop ze dossiers van Studentenbeleid laat overlappen met die van Onderwijsbeleid. Professor Melis, vicerector onderwijsbeleid en Baelmans werken dan ook nauw samen. Zo schreven ze bijvoorbeeld ook samen hun beleidsplan uit. Een ander bekend voorbeeld is de oriënteringsproef, waarmee Baelmans ook meteen beroemd is geworden.

Baelmans' aandacht voor onderwijs is logisch te verklaren, ze was voordien de voorzitter van de Onderwijsraad. Een orgaan dat zich, zoals de naam al zegt, vooral bezighoudt met onderwijs.

VERWARRING

Typisch aan het vorige Baelmansjaar is ook het uittekenen van nieuwe structuren die draagvlak voor haar beleid moeten creëren. Zo bedacht ze een universiteitsbreed adviesorgaan dat zich onder meer moet bezighouden met kansengroepen, de zogenaamde Diversiteitsraad en stelde ze ook teams op die zich per faculteit moeten bezighouden met diezelfde kansengroepen. De resultaten van de werkzaamheden van die laatste, de facultaire diversiteitsteams zijn momenteel niet altijd even duidelijk.

Baelmans reageert: “Dit jaar hebben we vooral moeten inzetten op het oprichten van nieuwe structuren. Het komende jaar moeten we ons bezighouden met er leven in te blazen. De zaken waar we daar mee bezig zijn mag geen dode materie blij-

ven. De bedoeling van die facultaire diversiteitsteams is trouwens dat op den duur iedereen aan de faculteit zich inpast in een diversiteitscultuur.”

Minder aangenaam gevolg van de nieuwe structureringen is wel dat er in de overgang van oud naar nieuw heel wat verwarring ontstaat. “Maar nu liggen de structuren onderhand wel vast,” stelt Baelmans gerust.

Terreinen waar de vicerector misschien minder intensief op werkt, is de raad voor studentenvoorzieningen. Die houdt zich bezig met huisvesting, Alma, toelages voor de studentenraad en andere sociale voorzieningen die een student nodig heeft. “We doen nog steeds investeringen in projecten die de vorige jaren gestart zijn, maar het is wel zo dat je niet meer kan investeren dan je hebt.” Veel grote nieuwe investeringen zijn er vorig jaar dan ook niet geweest, al is dat vooral te wijten aan een constant blijvend budget over de jaren. “Voor dat budget hebben we vorig jaar trouwens lang gediscussieerd met de minister. Er wordt een nieuw decreet geschreven en daarin zouden alle studentenvoorzieningen nu evenwaardig worden behandeld. We kijken nu uit naar het decreet.”

ONGELIJK

Aandachtspunten voor studentenvoorziening blijven wel Alma, waar de prijzen nog steeds blijven stijgen, en huisvesting. “Bij huisvesting denken we in de raad vooral op middellange termijn, maar op korte termijn kunnen we inderdaad niet snel genoeg remediëren. Alma wordt meegenomen in onze plannen, maar een herstructurering kan je niet zomaar doorvoeren.”

Als vicerector vertegenwoordigt zij de universiteit bij de betwisting van examenresultaten. “Wij behandelen jaarlijks een honderdtal klachten, het afgelopen jaar

kreeg ongeveer de helft van de studenten gelijk en werd een correcte oplossing gezocht. We proberen dan altijd te kijken waar het misloopt en daar dan ook verbeteringen aan te brengen. Per jaar gaan er dan nog maar een kleine 3 à 5 studenten naar Brussel om verder te betwisten. Ook daar is mijn houding er een van eerlijkheid en objectiviteit. We moeten zoeken naar een oplossing en niet naar een extra punt. De meeste studenten die naar Brussel trekken krijgen trouwens ongelijk aan het eind

van de rit. Dat is niet omdat we er een punt van maken, maar omdat we bij het intern beroep ons best doen.”

Op zich heeft de vicerector reden om tevreden te zijn over haar beleid. “Het grootste gevaar is misschien wel mijn drang om steeds meer te willen doen dan ik eigenlijk kan doen. Het gevaar daarbij is dat ik misschien de communicatie uit het oog verlies en de mensen niet meer weten welke richting ik juist uit wil met mijn beleid.”

“Een herstructurering kan je niet zomaar doorvoeren”

SOPHIE VERREKEN

Examenbetwisting | Enkel wie klaagt, die slaagt

Je laten slagen kan de raad voor examenbetwistingen niet. De beslissingen over de beoordeling van je examen vernietigen daarentegen, daarin is de raad gespecialiseerd. Voorzitter professor Marc Boes geeft een woordje uitleg.

RUBEN BRUYNOOGHE |

In het kort uitgelegd werkt de raad op de volgende manier: na het vernemen van je studieresultaten, kan je intern beroep aantekenen. Beroep aantekenen betekent zoveel als “gaan klagen bij de vicerector”. Pas nadat de universiteit over dat beroep geoordeeld heeft, mag je naar de raad voor examenbetwisting stappen. Daarvoor heb je vijf dagen na het nieuwe oordeel van de universiteit. Er is wel nog een kleine valkuil: als de universiteit vijftien dagen na je klacht niet reageert, dan begint de termijn van vijf dagen automatisch te tikken.

Veto: Zijn vijf dagen niet een beetje kort?

Marc Boes: «Op zich is dat kort, maar je moet rekening houden met het feit dat er een interne beroeps-

procedure aan voorafgaat. Tegen dan zal de student zijn argumenten wel al klaar hebben. De decreetgever wou snelle beslissingen, het gaat hier tenslotte over zaken die vrij snel afgehandeld moeten worden in het belang van de student. Je kan die termijn wel rekken. Er is beslist dat de termijn van vijf dagen pas begint te lopen vanaf de kennisgeving van het besluit van de onderwijsinstelling. Het is moeilijk te bewijzen voor de instelling dat je kennis hebt genomen van hun beslissing.»

Veto: Over hoeveel zaken praten we en wat zijn de slaagkansen van een beroep?

Boes: «Jaarlijks behandelen we een honderdtal zaken die in één derde van de gevallen leiden tot een vernietiging van de beslissing.»

«Vernietiging betekent echter niet dat je geslaagd bent voor je

examen, want wij mogen niet beslissen in plaats van de instelling. Het eindoordeel is voor de instelling zelf. Zij moeten opnieuw een beslissing nemen over je studieresultaat. Daarin zijn ze volledig vrij, al moeten ze wel rekening houden met de uitspraak van de raad. Wij geven wel meestal een termijn mee waarin de instelling een nieuw oordeel moet vellen.»

AFGEROND

Veto: Wat zijn de meest extreme gevallen?

Boes: «Dat zijn voor mij vooral de gevallen waar de oplossing duidelijk voor de hand ligt. Het is vreemd dat de instelling dat zelf niet ziet. Zo hadden we een zaak waarin een stage vroegtijdig werd afgebroken door de instelling, zonder eerst te overleggen met de stagiair. Dat terwijl het reglement duidelijk aangaf dat voorafgaand overleg noodzakelijk was.»

«Andere zaken zijn vrijwel meteen duidelijk, zoals gevallen waarin een rekenfout wordt gemaakt. Zo mag

je geen twee keer cijfers afronden. Dat ging over een examen waarin twee cijfers werden opgeteld om tot een eindresultaat te komen. De instelling had echter zowel de twee cijfers afzonderlijk naar beneden afgerond en dan nog eens het eind-

“Eén derde van de zaken leidt tot een vernietiging”

resultaat op haar beurt naar beneden afgerond. In die gevallen beslissen wij nog altijd niet in de plaats van de instelling, maar het is wel evident dat, wanneer de instelling een nieuw oordeel velt, zij de student zal moeten laten slagen.»

«Tenslotte was er vorig jaar nog een casus waarin veertien studenten een beroep instelden voor hetzelfde examen. Dat was een multiplechoice-examen met maar tien vragen. Dat op zich is eigenlijk al te weinig, maar volgens het oordeel van een inhoudelijk expert bleek dan nog eens één vraag

slecht te zijn en twee vragen nogal dubieus: het antwoord kon je wel afleiden uit de cursus van de prof, maar eigenlijk waren er twee antwoorden mogelijk. Als resultaat heeft de instelling dan maar beslist om een nieuw examen op te stellen

voor de studenten, ditmaal volgens de regels van de kunst. Daarop waren de meeste studenten wél geslaagd.»

Veto: We nemen aan dat u betwistingen over uw eigen examens niet mag behandelen?

Boes: «Inderdaad, ik heb er niet eens weet van of mijn examens ooit al betwist geweest zijn. Maar ik geloof van niet. Ik ben er trouwens nooit bij wanneer er een examen van de K.U.Leuven wordt betwist. Daarvoor hebben we plaatsvervangende voorzitters. Ik lees die zaken niet eens.»

Examenplanning, het minst flexe sletje

U weet vast al wanneer uw examens vallen. Die nieuwigheid heeft u toch opgemerkt bij het uitzoeken van uw studieprogramma. Vervroegde examenplanning heet dit beestje, waarvan de concrete impact aanzienlijk is.

RUBEN BRUYNNOEGHE |

Dit academiejaar is vooral een overgangsjaar. Door omstandigheden is het dossier van de vervroegde examenplanning nog niet volledig klaar. Toch besliste de universiteit dat met het grootste deel ervan al gestart moest worden. “De examenplanning is noodzakelijk omdat we steeds meer evolueren naar een doorbreken van het jaarsysteem. Mensen die het ene jaar minder presteren, kunnen dat ophalen door het volgende jaar iets meer studiepunten op te nemen,” begint Ludo Melis, vicerector Onderwijsbeleid. “Wanneer je meer studiepunten dan gemiddeld opneemt, moet je er echter ook zeker van zijn dat je examenplanning haalbaar is. Tegenwoordig kan een planning enkele weken voor de examens niet meer garanderen dat er voor elke student een haalbare examenreeks uit de bus komt. Daarom geven we nu verantwoordelijkheid aan de student zelf, zodat die op zelfstandige basis zijn jaar kan samenstellen met het oog op een haalbare examenperiode.”

STRIJD

Doordat alle examens nu al op voorhand komen vast te liggen, kan je in normale omstandigheden geen beroep meer doen op de ombudsman om samenvallende examens te verplaatsen. “Voor problemen die zich voordoen tijdens of in de onmiddellijke voorbereiding van de examens speelt de ombudsman zijn of haar rol wel nog ten volle en kan die nog steeds examens verplaatsen.”

Dat deze rigiditeit in strijd is met een flexibele keuzevrijheid wil Melis niet gezegd hebben. “Alle keuzes zelf maken is niet mogelijk, maar dat geldt eigenlijk ook voor de lessenroosters van de opleidingsonderdelen. Flexibilisering tot in het oneindige kan bovendien ook niet georganiseerd worden, omdat er hoe dan ook beperkingen zijn. De vraag is dus hoe ver de flexibilisering kan gaan zonder andere belangrijke kenmerken van een kwaliteitsvolle opleiding in gevaar te brengen. We moeten er voor blijven zorgen dat de diploma's vergelijkbaar zijn, ondanks de vele keuzes en zijtrajecten die de studenten kunnen nemen in de loop van hun opleiding.”

PROBLEMEN

Toch geeft Melis toe dat er zich dit jaar nog wel wat problemen kunnen voordoen: “Er zijn heel wat universiteiten die al werken met een vervroegde planning. Wij veranderen nu van systeem en dat brengt altijd onzekerheid met zich mee. Bovendien is dit jaar een overgangsjaar waarbij er “op papier” wordt gewerkt en dat levert natuurlijk enkele praktische problemen op. Zo verspreiden de faculteiten hun examenplanning niet allemaal op dezelfde manier. We moeten de problemen binnen de faculteiten signaleren zodat ze snel verholpen kunnen worden.”

Het is de bedoeling dat de planning volgend jaar gekoppeld is aan de inschrijving en het ISP. Melis: “Dat brengt natuurlijk weer een andere werkwijze met zich mee, maar zal wel de communicatieproblemen wegwerken.”

Hoger onderwijs zit in de lift

Even hielden wij ons hart vast toen tijdens de lange zomer berichten begonnen binnen te sijpelen dat er zich aan onze geliefde alma mater minder studenten inschreven dan het jaar voordien. Gelukkig is het nu begin oktober en blijkt dat allemaal een kwade droom te zijn geweest. Er is een krappe stijging van het aantal inschrijvingen zowel aan de K.U.Leuven als aan de KHLeuven. Staan er dan zoveel jongeren te springen voor hoger onderwijs?

PIETER HAECK |

Houdt u ook van een beetje kurkdroog cijfermateriaal nu en dan? Welaan dan! U moet wel op voorhand weten dat de cijfers voor verschillende groepen studenten sterk uiteenlopen. Begin oktober bedroeg de stijging van het aantal generatiestudenten, dat zijn studenten die zich voor de eerste keer inschrijven aan de K.U.Leuven, zo'n 1,85 procent. Bij de soort die al wat langer rondloopt aan onze universiteit is er ook een krappe stijging, één die echter totaal van de kaart wordt geveegd door de astronomische stijging van het aantal internationale studenten. Zo'n 5,72 procent. Vreest u dat deze cijfers al niet meer helemaal up-to-date zijn als u dit weekblad te pakken krijgt? Geen nood, die cijfers worden ergens in de donkere krochten van het internet wel bijgehouden.

HERKANSING

Vanwaar dan die zomer vol paniekberichten? Zo werd begin september nog geïrakeld dat de K.U.Leuven 14 procent minder inschrijvingen had dan vorig jaar. Studenten bleken zich — tegen de trend van de voorbije jaren in — bijzonder laat in te schrijven, wat ondermeer verklaard zou kunnen worden door de late start van het academiejaar. “Een andere verklaring zou kunnen zijn dat er minder mensen geslaagd waren bij het eerste toelatingsexamen voor arts en tandarts in juli,” vertelt Ludo Melis, vicerector Onderwijsbeleid van de K.U.Leuven. “Op die manier stellen meer mensen hun studiekeuze uit tot na de herkansing eind augustus.”

Daar waar de universiteiten zich nog net staande kunnen houden, nemen de hogescholen de grote vlucht vooruit wat betreft inschrijvingen. Professionele bachelors zijn hot, om het met wat populistische volkstaal te zeggen. Zeggen dat het hoger onderwijs goed boert, is dus zelfs nog een beetje een understatement. Waarom staat die grote massa jongeren te trappelen voor de deuren van het hoger onderwijs? “Het hebben van een diploma hoger onderwijs is nog altijd het beste perspectief op werk, de technische beroepen buiten beschouwing gelaten,” aldus Melis.

KENNISSAMENLEVING

Om het globaal succes van het hoger onderwijs volledig te vatten, moeten we ons ook bewust zijn van de structuur van onze samenleving. “De samenleving schuift steeds meer op in de richting van een kennissamenleving, waarbij kennis over bepaalde aspecten steeds complexer en complexer wordt. Het hebben van een diploma hoger onderwijs is in deze context zeer belangrijk, het geeft jongeren een grote kans om aan werk en vooral interessant werk te geraken. Het is niet voor niets de bedoeling van Europa om 60 procent van de jongeren aan een diploma hoger onderwijs te helpen,” aldus Melis.

“Bovendien blijkt dit verschijnsel zich niet alleen voor te doen in onze regio's. In de Verenigde Staten en Canada, landen die toch bekend zijn door hun meer elitair onderwijssysteem, is de participatiegraad aan universiteiten ook fors toegenomen.” Het hoger onderwijs zit wel degelijk in de lift.

De toekomst van de universiteit, nu

In het kader van een nieuwe communicatiestrategie pakte de universiteit woensdag uit met een openingsdebat. De top van de universiteit troepte samen en breide bij momenten gewaagde quotes aan gedurfde uitspraken.

RUBEN BRUYNNOEGHE |

Pieter Knapen, huidig directeur van de dienst communicatie en gewezen hoofdredacteur van de VRT-nieuwsdienst, verduidelijkt ons het idee achter het openingsdebat. “In april treden we in debat met het maatschappelijk veld en de industrie. De buitenwereld zeg maar. Het openingsdebat richt zich echter meer op de universiteit en haar leden zelf.” Thematisch wilde het debat vooral de identiteit, het on-

werd even aangehaald. Vicerector De Moor werd om een definitie gevraagd. Erg veel wijzer werden we niet met de woorden “Je kan het vergelijken met pornografie. Ik weet niet wat het juist is, maar ik weet wel wanneer ik ernaar kijk.”

TALENT

Het deel over onderwijs werd overheerst door het oriënteringsbeleid. Vicerector Onderwijsbeleid Ludo Melis stelde cru: “Momenteel heb-

Leuvense studentenraad LOKO, nog de taalkennis van sommige professoren aan de kaak. Het antwoord kwam alweer van professor Melis: “Tegen eind oktober komt daarover een voorstel.”

REVOLTE

Bij het deel over onderzoek tenslotte haalde vicerector Onderwijsbeleid Peter Marynen weer zijn voorliefde voor excellent onderzoek op een brede basis naar boven. “We

moeten in al ons onderzoek kwalitatief zijn, wat ons toponderzoek betreft moeten we vanuit basis kijken welk gebied het beste presteert.” Alweer werd aandacht gevraagd voor fundamenteel onderzoek. Professor Melis wist bovendien aan te kondigen dat er gewerkt wordt aan een systeem waarbij de valorisatie, de maatschappelijke waarde, van het onderzoek aan de K.U.Leuven in kaart wordt gebracht.

Tegen het einde van het debat was er een zweem van academische revolutie te bekennen. Het publiek merkte op dat het academisch onderzoek gesteund moet worden, ook wanneer het economisch minder gaat. De rector zelf besloot met een oproep om die financiering te garanderen. “De enige taal die de politici begrijpen lijkt de taal van de straat te zijn. Ik denk dat we dan maar op straat zullen moeten komen.”

“De oriënteringsproef is geen selectiemethode, laat dat duidelijk zijn.”

derwijs en het onderzoek aan de universiteit aanraken.

Over de identiteit van de alma mater kwamen we echter niet veel meer te weten, al werd de oriënteringsproef — de niet-bindende test die studenten moet helpen bij het maken van een studiekeuze — nogmaals naar voren geschoven. Daarnaast werd nog eens een oproep gedaan om na te denken over de K van de K.U.Leuven.

Ook Internationalisering

ben we eigenlijk al een vorm van oriëntering, namelijk ons eerste jaar. We moeten ons echter afvragen of dat wel de meest efficiënte vorm is. Vooral het kostenplaatje ligt hoog. Een bindende oriënteringsproef is ook niet de bedoeling, want we willen met die test duidelijk maken wie talent heeft. De oriënteringsproef is geen selectiemethode, laat dat duidelijk zijn.”

Inzake het taalbeleid stelde Dennis de Roover, voorzitter van de

Peter Adriaenssens | “Geluk krijg je niet cadeau”

Kerngezond, bloedmooi, steenrijk, doodgelukkig, eeuwig jong. Daarvoor hoeft u de slaap niet meer te laten, want gelukkig zijn kunt u leren. Tijdens Lannoos eerste internationale Gelukscongres vorige week bijvoorbeeld. Eén van de sprekers was kinderpsychiater Peter Adriaenssens.

EVELYN DE RUYCK & TINE KEMPS |

Veto: De welvaartsgraad van een land als België volgt niet het Bruto Nationaal Geluk. Is het deze vaststelling, dat een welvaartsstijging geen geluksvermeerdering genereert, die aanleiding heeft gegeven tot het houden van een eerste internationale Geluksconferentie?

Peter Adriaenssens: «Deze eerste internationale Geluksconferentie is zeer belangrijk in de zin dat een onderwerp als geluk nog maar een decennium als een ernstig onderzoeksgegeven wordt beschouwd. Voorheen waren het filosofen en theologen die zich uitspraken over geluk. Opmerkelijk is dat het vandaag de dag ook wetenschappelijk benaderd wordt. Vroeger luidde de grote kritiek: is al dat galaver over geluk wel wetenschappelijk? Dat is wel de-

gelijk mogelijk. Bovendien klopt de leuze “geld brengt geen geluk”. Maar vaak volgt daarop ook wel de opmerking: “Gelukkig is het niet mijn probleem!” Hogere welvaart brengt inderdaad niet significant bij tot een groter geluksgevoel.»

Veto: Hoe definieert u als psychiater geluk?

Adriaenssens: «Geluk is een mentale synthese, een concept dat je doorheen je leven ontwikkelt. In die zin is het anders dan emoties zoals blijdschap en plezier. Plezier hebben of je goed voelen, betekent nog niet gelukkig zijn. Een van de scherpe voorbeelden daarvan vind ik het geluksonderzoek bij overlevenden van de Holocaust. Als je die mensen gaat vragen “Vindt u nu dat u een gelukkig leven gehad hebt?”, dan liggen die percentages vrij hoog. Hierdoor zie je heel mooi dat geluk niet direct te maken heeft met de vraag of je ver-

driet of vreselijke dingen hebt meegemaakt in je leven. Waarom zijn zij dan toch nog gelukkig? Ze hebben ondanks alles hun dromen kunnen realiseren, namelijk kinderen en een gezin. Dan kan je in hun ogen lezen: “Kijk, mijn gevecht om te overleven in het concentratiekamp is toch ongelofelijk zinvol geweest.”»

CREATIEF

Veto: Behoren we altijd gelukkig te zijn?

Adriaenssens: «Nee. Ongelukkig zijn is een belangrijke stap naar gelukkig worden. Als je in normale omstandigheden somber bent, begin je daarover na te denken: waarom bracht deze studie, dit lief, deze reis mij niet het geluk dat ik ervan verwachtte? Dat nadenken is een creatief proces. Iemand die vermoedt te weten waarom hij ongelukkig is, zal proberen daar iets aan te veranderen. Die daadkracht alleen al maakt mensen vaak intus gelukkig. Zo kan ongeluk je uiteindelijk meer geluk bezorgen. Maar dan heb ik het natuurlijk niet over uitzonderlijke omstandigheden: droefheid die ontstaat door depressie of door een dramatische gebeurtenis als het verliezen van een naaste, is van een geheel andere aard en is niet zo makkelijk zelf aan te pakken.»

zicht hebt in jezelf. Mij maak je niet wijs dat een student zich kwetsbaar opstelt in een groep van vijftientig. Kleine groepen zijn veel beter geschikt. Ik zie daar een kans weggelegd voor gepensioneerde therapeuten om beginners te begeleiden. Hun ervaring en praktijkkennis kan op lange termijn enorm bijdragen tot de geestelijke gezondheid van het verzorgend personeel »

GELOOF

Veto: Zal de Belg nog geluk vinden in zijn geloof?

Adriaenssens: «In de eerste plaats moet er een onderscheid worden gemaakt tussen geloof en de Kerk. Seksueel misbruik is altijd dramatisch, maar dat mensen die net heel gelovig waren en daardoor ook zeer toegankelijk waren voor een priester, net door die persoon misbruikt zijn, maakt de kostprijs nog veel hoger. Het gaat niet alleen om seksueel misbruik. Ook datgene wat je steun gaf in je leven, werd gekraakt. Ik denk dat je alleen maar kan geloven in mensenrechten en rechtvaardigheid. Alle organisaties moeten zich bezinnen over mensenrechten, patiëntenrechten, rechten van het kind. Dus ook de Kerk. Dit is een kruispunt, ofwel zelfvernieti-

ANDREW SNOWBALL

“Ongeluk kan je uiteindelijk meer geluk bezorgen”

Veto: Hoe kunnen studenten in de zorgsector het best vermijden dat hun job hun persoonlijke geluk niet hypothekeert?

Adriaenssens: «We zijn opgeschoven naar een maatschappijmodel waar je meteen moet renderen. De opleidingen maken weinig plaats voor individuele coaching. Bijna geen aandacht gaat uit naar hoe je als mens, los van je beroep, omgaat met dergelijk dagelijks leed. Cursussen studeren en slagen, betekent niet dat je ook in-

ging van die Kerk ofwel een hele nieuwe groei. Het feit dat wij ons met z'n allen verantwoordigd kunnen voelen is eigenlijk ook iets ongelofelijk mooi. We beseffen niet hoe zeer mensenrechten in onze buik zitten. Zeker als men dat op de wereldkaart uitzet, zijn er hele grote vlekken waar men nog steeds geen last krijgt in de buik als het om mensenrechten gaat. We beginnen het als generatie evident te vinden dat mensenrechten gerespecteerd worden. Dat is een eer.»

Rijschoolstraat = Rijdoodstraat?

Begin september werd de Rijschoolstraat in één klap omgetoverd tot een van de gevaarlijkste straten van Leuven. Grote boosdoener is het Fochplein, dat momenteel door de modder ploetert, maar over anderhalfjaar als een fenix uit haar as moet verrijzen.

SARAH VAN PEE |

Het Fochplein zal een geheel ander aangezicht krijgen. De zijde waar vroeger de kiosk stond, wordt een open plein voor voetgangers. Er zullen een wachtruimte en openbaar toilet geplaatst worden en onder het plein komt een fietsenstalling. Daarvoor moet al wie vaak door de Rijschoolstraat rijdt echter heel wat van zijn veiligheid en comfort opofferen. De straat neemt nu immers tijdelijk de taak van het Fochplein over en is de belangrijkste verkeersader van de stad geworden.

De situatie aldaar is levensgevaarlijk. Op het — te kleine — kruispunt met de Vital Decosterstraat draaien de bussen de Rijschoolstraat in. Ze worden er echter vaak gedwongen op het voetpad te rijden en dreigen voetgangers weg te maaien. Op het kruispunt met de Vaartstraat vond bovendien op 30 september reeds een ongeval plaats: een bus en een personenwagen reden er op elkaar in. Het is er ook erg druk. Auto's en bussen rijden in file en voetgangers en fietsers bewegen zich daar kriskras doorheen.

LUDIEK

Vlakbij de bushaltes bevindt zich een uitgang van Freinet-school De Zevensprong, waarlangs fietsers de school verlaten. Ouders, leerkrachten en directie zijn erg bezorgd vanwege de gevaarlijke situatie. Ze richtten een Facebookgroep op om het probleem aan te kaarten en zetten enige ludieke acties op touw. Zo veranderden ze onder andere het straatnaambordje van de Rijschoolstraat in “Rijdoodstraat”.

De school ging verder in overleg met het stadsbestuur en de politie. Op dit moment hebben zij reeds bereikt dat stadswachten en politieagenten aanwezig zijn op piekuren, om het veilige oversteken van voetgangers en fietsers te garanderen. Christophe Vansteeland, directeur van De Zevensprong, legt uit: “We hebben misschien wat veel la-

waai gemaakt, maar daardoor hebben we wel de bezorgdheid binnen de school geuit. We zijn heel tevreden met de toezeggingen van de stad en de politie.”

ZEBRAPAD

Daarnaast wil de school graag een zebrapad aan haar uitgang in de Rijschoolstraat. Vansteeland: “We hebben intussen vernomen dat de stad daar een andere visie op heeft. Men is van mening dat een zebrapad in een zone dertig niet nodig is. Ik wil die visie respecteren, maar mijn ervaring als gemachtigd opzichter — ik sta daar elke dag — is dat het met een zebrapad duidelijker zou zijn waar men kan oversteken. We gaan trachten met de politie tot een compromisoplossing te komen.”

Het stadsbestuur meent dat de geordende chaos die er zou heersen in een zone dertig de veiligheid net zou verhogen. Het is echter zo dat wie het zebrapad gebruikt, voorrang heeft op de aankomende voertuigen. In een zone dertig zonder zebrapad moeten de voetgangers in principe wachten tot de wagens voorbij zijn. Dat is in de Rijschoolstraat een schier onmogelijke opdracht.

Auto's en bussen rijden in file en voetgangers en fietsers bewegen zich daar kriskras doorheen

Een vierde actiepunt van de school is minstens één bushalte een eindje verderop plaatsen, aan het justitiepaleis bijvoorbeeld. Ook het Mathieu de Layensplein lijkt daarvoor geschikt. Verder wil De Zevensprong zelf haar steentje bijdragen aan de veiligheid en vraagt ze de ouders om niet meer in de Rijschoolstraat te parkeren of om een ander vervoersmiddel dan de auto te kiezen.

In de omgeving van de bushaltes bevinden zich bovendien drie blokken studentenresidenties. Zij ervaren een zeer sterke geluidsoverlast. Om vijf uur 's ochtends, in de stilte van

de nacht, klinkt het vertrekken en versnellen van een bus oeroverdovend. In één van die residenties wordt een gehandicapte studente, Dorien Meulenijzer, omkaderd door haar kotgenoten. Dorien: “Normaal rijd ik met mijn rolstoel op de rand van de weg, aangezien de voetpaden vaak in slechte staat zijn of versperd worden door fietsen. Nu is dat onmogelijk door het vele verkeer.”

Voor de mensen in de Rijschoolstraat wordt het anderhalf jaar op de tanden bijten, hopen dat er geen gewonden of doden vallen en erg, erg voorzichtig zijn.

STEPHANIE VERBEKEN

De tien geboden (1) | Bigger than Jesus

Een nieuwe reeks. Een welgekomen afleiding allicht voor de les waarin u zich bevindt. De nodige soelaas voor de doelloze, maar godsvruchtige student. Want in het wetteloze, decadente en verwarrend bestaan van de Leuvense student, bieden wij graag wat structuur en moraal aan. We zochten en vonden de moeder aller wetten: de tien geboden.

MICHAËL CLOOTS |

Deze week het eerste gebod, beter bekend als “Bovenal bemin één God”. Echter, wat of wie die God mag wezen is voor discussie vatbaar aan de Faculteit Godsgeleerdheid. Het kan ook anders: de kritisch en creatief opgeleide jongere gaat tegenwoordig zelfstandig op zoek naar Het Antwoord.

Voetbal, de zon, geld, de Heilige Maagd en Justin Bieber. Allen afgoden van het menselijke ras. Hoewel de motieven ons soms niet geheel duidelijk zijn, zoals na het beluisteren van *One less lonely girl*, is het duidelijk dat idolatrie een omvangrijk fenomeen is. Wij vonden een diepgaande analyse over het hoe en waarom op zijn plaats en gingen praten met zo'n kritische en creatief opgeleide geest over zijn Antwoord.

MOONWALK

Slechts 14 lentes had onze geëmancipeerde ziel, Andries Brys (22), toen hij voor het eerst in contact kwam met het goddelijke. In dit digitaal tijdperk komt een openbaring niet langer van een stem uit het hemelgewelf, maar wel van een stem uit een cd-speler. Meer bepaald zijn eerste plaat: *Sgt. Peppers Lonely Hearts Club Band*. Oh wat een glorieus gevoel, plotsklaps geen *lonely heart* meer

te zijn, maar deel uitmaken van een groter geheel. Een wereldwijd netwerk van Beatlesfans, uitgebreider dan wij konden vermoeden.

“Ik schat dat de helft van de bevolking meer Beatlesfan is dan Jezusfan, maar de Beatlesfan is onzichtbaarder dan aanhangers van andere overtuigingen. Religies zijn gemakkelijk te herkennen aan hun klederdracht. Elvisfans aan hun zorgvuldig gestileerde natte vetkuif (*niet te verwarren met de doorsnee rechtenstudent, red.*) en een Michael Jacksonfan is diegene die stevast de halve dansvloer mee graait in een mislukte moonwalk,” licht Brys toe. De Beatlesfan daarentegen is beter gefiltreerd in onze samenleving. Dat komt, aldus Brys, doordat de Beatlesfan geen belang hecht aan prullaria allerhande of een zielige escapist is, getypeerd door nostalgie. Neen. De link tussen de sterfeling en zijn idolen speelt zich af in zijn hoofd. De muziek is de link. Die is dan ook zo heilig dat u Brys, zelf een fervent gitarist, nooit zult betrappen op een Beatlescover: “Het is niet evenaarbaar, so why bother?”

Edoch, geen devotie zonder zonde. “Op mijn zestiende ging ik naar de kapper en kwam zonder het te beseffen met een *moptop* (*typerend Beatles kapsel, red.*)buiten,” biecht Brys. Mocht u dat grappig vinden, dan herin-

ALEXANDER DEMEESTER

Geen devotie zonder zonde

neren wij u gaarne aan het kapsel dat u met onangepaste trots droeg in uw wilde tienerjaren. Hij die zonder zonde is...

IRRATIONEEL

Geen verzameldrang, geen nostalgische klederdracht, onopvallend, geen tradities. Wat een onconventionele idolatrie, zou u denken. “Idolatrie is allicht niet het juiste woord, maar wel passie. Zoals Hans Teeuwen zou zeggen: “Het is een gevoel”. Je hebt het of je hebt het niet,” aldus Brys, “Daarom ook geen kruistocht tegen de heidenen. De criticasters echter, hebben gewoon ongelijk en zijn per definitie irrationeel.” Ook al geen idolatrie of kruistocht.

Met wat hebben we dan te maken? “The Beatles zijn meer dan de hype van het verleden. Elke dag nog worden er duizenden bekeerd, gelonkt door de positieve naïeve sfeer van goede muziek. We hebben ook een bedevaartsoord. Liverpool, de heimat van de *Fab Four*, is ons Mekka. En *Revolution in the head* van Ian MacDonald, waarin elk nummer van The Beatles gedetailleerd verklaard wordt, is onze Bijbel.”

Tot slot nog dit. Aanhangers in spé van deze passie kunnen zich altijd wenden tot de LOVE-show van Cirque du soleil in Las Vegas. Daarin mixt producer George Martin Beatlesnummers aan elkaar. Naar verluidt het aards paradijs in Sin City.

Populariteitskoorts

“Populair zijn”: het streefdoel van menig student en van de occasionele prof. Het heeft dan ook niets dan voordelen, of daar gaan we toch van uit. Ten onrechte, zo blijkt nu. Onlangs bereikten ons immers verontrustende berichten; er zou een schaduwzijde verbonden zijn aan al die sociaalvoelendheid. Wie populair is, raakt volgens wetenschappers namelijk twee weken eerder besmet met bijvoorbeeld het griepje dat elk jaar in menige aula het snot van de trap doet lopen.

ELINE VAN ELDERE |

Wij staken ons licht op bij professor Virologie en griepcommissaris Marc Van Ranst. “Er zit inderdaad een kern van waarheid in, wie met veel volk in contact komt, pikt veel sneller een of andere besmetting op. Het aspect “populariteit” is daarin echter niet de zaligmakende verklaring; taxichauffeurs, die in een kleine afgesloten ruimte vaak met in hun nek kuchende passagiers te maken krijgen, zullen ook veel sneller met verkoudheden of griepbesmettingen te maken krijgen. Dat wil daarom uiteraard niet zeggen dat die mannen daadwerkelijk populair zijn. Algemeen kunnen we zeggen: een kluzenaar op de noordpool zal niet snel ziek worden, een kleu-

kunnen bieden. Na een aantal jaren loopbaan hebben ze zo een schild tegen de meest voorkomende verkoudheden en griepjes.”

VRIENDSCHAPSPARADOX

De methode om het verloop van epidemieën te voorspellen aan de hand van de “populariteitsgraad”, is eigenlijk vanuit de sociale psychologie komen overwaaien. Men vraagt aan het proefkonijn om de naam van een vriend te noemen. De kans is zeer groot dat de genoemde persoon nog nét iets populairder is dan het proefkonijn zelf. Via de genoemde persoon komen de onderzoekers — of waarzeggers zo u wil — weer in contact met andere mensen en zo wordt er een soort spinnenweb van socia-

namen genoemd.”

Nog eens over die laatste grote “epidemie” dan, het H1N1-virus oftewel de gevreesde Mexicaanse griep. Achteraf gezien leek die toch niet zo erg te zijn als we verwacht hadden en dit jaar is er al helemaal geen sprake van mondmaskers of eenzame opsluiting. Van Ranst ontkent echter met klem dat het vorig jaar om een storm in een glas water ging. “In de Verenigde Staten zijn sowieso een stuk meer doden gevallen door de griep dan hier. Er leven daar ook veel meer mensen op de symbolische rand van de gezondheid; de gezondheidszorg laat er ook heel wat te wensen over en zo is er dus een heel aantal jonge mensen aan de griep bezweken.”

Volgens Van Ranst was de griepdemonie het zomeronderwerp van het jaar, waar de media maar al te graag de komkommertijd mee opvulden. “Als het nieuws dan terug op gang komt is iedereen dat onderwerp wat beu; men wil er niet meer over berichten en evenmin over horen.” De impact van de epidemie is volgens de viroloog echter absoluut niet te onderschatten; er stierven zoals gezegd dus veel meer jonge mensen, en als je de dodentol percipieert in aantallen is dat inderdaad minder dan gevreesd, maar rekent men in verloren levensjaren, komt men aan een groter verlies, dat te vergelijken valt met dat van de pandemie in 1957. De professor liet zich hierna verontschuldigen, wegens zelf wat griepig.

Studeren als opstap naar het avontuur?

De studententijd is de mooiste tijd van je leven, maar dit gouden tijdperk hoeft niet op te houden aan het einde van je studie. Het avontuur kan daarna gewoon doorgaan, als je op de hoogte bent van de mogelijkheden. Veto sprak met Servaas van Eeckhoudt, een voormalige Leuvense geneeskundestudent die op dit moment werkt in een ziekenhuis in Rwanda.

ERIN MAAS & ELINE VAN ELDERE |

Veto: Ten eerste: kan je een algemene omschrijving van je werk daar geven?
Servaas van Eeckhoudt: «Hier in Rwanda werk ik als arts op de afdeling Inwendige Geneeskunde van een districtshospitaal. Er zijn drie geneeskundige niveaus. Niveau één herbergt de lokale gezondheidscentra, niveau twee de districtshospitalen en niveau drie is het universitair ziekenhuis. In heel het ziekenhuis is er geen specialist: alle artsen zijn algemeen, maar door eigen interesse en door verschillende jaren op een afdeling te werken, hebben ze vaak wel een stevige expertise opgebouwd.»

Veto: Strookt het algemeen beeld dat wij hier van ontwikkelingssamenwerking hebben met de realiteit?

Van Eeckhoudt: «Zelf ben ik gewoon arts in dienst van het ministerie, dus veel ontwikkelingswerk komt daar niet bij kijken. Er is ook niet echt een groot tekort aan artsen, de medische faculteit van Rwanda levert jaarlijks een hele groep artsen af. Er zijn wel te weinig specialisten.»

“Een sprong in het onbekende”

«Mijn vrouw werkt voor de Belgische Technische Coöperatie, het agentschap dat het Belgische ontwikkelingsbeleid uitvoert op het terrein. Zij werkt mee aan ontwikkelingssamenwerking, maar dan volgens de nieuwste inzichten en wetenschappelijk onderbouwd met onderzoek naar efficiëntie en rendement. Niet gewoon in het wilde weg geld, voedsel of materiaal schenken, maar structuren — ministeries, administraties en zo — ondersteunen en helpen uitbouwen, door training, expertise en budgetsteun te leveren.»

Veto: Beschouw je je eigen verhaal als bijzonder? Of is het iets wat onbekend maar doenbaar voor andere studenten?

van Eeckhoudt: «Mijn verhaal is helemaal niet bijzonder. Hier in Rwanda zijn er ruim twintig jonge Belgen en nog ontelbare andere jonge buitenlanders die een soortgelijke kans hebben gegrepen, en die hier aan de slag zijn in een grote verscheidenheid aan banen. Ik denk dat het voor vele studenten geneeskunde in Leuven wel eerder een sprong in het onbekende is.»

Veto: Is je leven nu zoals je had verwacht?

van Eeckhoudt: «Veel beter, eigenlijk! Rwanda is — hoewel niet echt democratisch te noemen — zeer veilig en leuk om te wonen.»

“Een kluzenaar op de noordpool zal niet snel ziek worden”

terjuf loopt veel meer risico.”

Moeten we daaruit opmaken dat zo'n beroep geen goed idee is, willen we niet constant de longen uit ons lijf hoesten? Van Ranst vindt van niet: “Mensen die vaak aan virussen blootstaan, krijgen ook de kans om een soort “database” van micro-organismen aan te maken waar- tegen ze steeds meer weerstand

le contacten gevormd aan de hand waarvan de wetenschap het verloop van de epidemie voorspelt. Volgens Van Ranst wordt dit soort methoden ook ingezet in het onderzoek naar de verspreiding van soa's. “Dan zijn de meesten wat minder enthousiast om hun populariteit in de verf te zetten. Er worden in dat geval dan ook een pak minder

“Opera over voetbal”

In Gent wordt dezer dagen de opera “Aida” van Giuseppe Verdi opgevoerd met Els Dotterman, An Miller en Wim Opbroeck in de hoofdrollen. Maar wat is dat eigenlijk, opera? Wij vroegen het aan professor David Burn van de onderzoekseenheid Musicologie. Lees dit interview volledig want it ain't over till the fat lady sings.

GEERT JANSSEN & SARAH VAN PEE |

Veto: Wat is opera precies?

David Burn: «Het basiskennmerk van een opera is dat er muziek is van het begin tot het einde. Dat is de technische definitie. Er zijn echter enkele musicals die net hetzelfde doen. Dan is het enige verschil de muzikale taal: klassiek of populair. Er is geen duidelijke grens tussen de twee. Er kan wel een verschil zijn in de plek waar het wordt opgevoerd: een echt operahuis of een andere locatie. Op Broadway voer je geen opera's op, het gaat hier om een verschil in context. Maar zelfs dat onderscheid is niet waterdicht. Doorheen de geschiedenis van het muziekdrama is er een verschil tussen doorgecomponeerde stukken en stukken met gesproken delen. In *Die Zauberflöte* van Mozart bijvoorbeeld zijn er gesproken delen. In de muziekgeschiedenis wordt dat niet als een opera beschouwd, maar als *Singspiel*. In de tijd van Mozart waren er echte opera's in het Duits en in het Frans, maar Italië was rond 1600 de bakermat van de opera. Aan de hoven keek men terug naar de antieke oudheid. Men wilde de effecten die muziek

“Er is altijd een sociaal ritueel verbonden aan de opera”

had in de antieke oudheid recreëren. Het grote voorbeeld was de Griekse tragedie, waarin ook gezongen werd. Opera stamt uit een sterke traditie van theater met muziek, zoals intermedie of liturgisch drama, eenstemmige muziek verwant aan de Gregoriaanse gezangen. De eerste volledig bewaarde opera dateert van 1600, en werd gecomponeerd naar aanleiding van een huwelijk. Het verhaal vertelt de legende van Orpheus, een van de belangrijkste verhalen over de macht van de muziek. Het genre verspreidde zich heel snel over Europa. Vrij vroeg ontstonden er publieke operahuizen los van de hofcontext.»

HÄNDEL

Veto: Past dat qua sociologische context in de opkomst van de burgerij?

Burn: «De burgerij is altijd aan het opkomen (*lacht*). De twee tradities, hof en publiek, bestonden naast elkaar. Opera werd *big business* met impressario's en alles. Er werden honderden opera's gecomponeerd en opgevoerd. Het amusementsaanbod was ook minder groot dan nu. Wenen en Londen werden belangrijke operacentra. Händel componeerde ongelofelijk veel. Vanaf dat moment beleeft opera een bloeiperiode tot... nu? Film heeft de populariteit van de opera doen dalen.»

Veto: Maar in Kinopolis worden soms opera's geprojecteerd.

Burn: «Er zijn veel gelijkaardige initiatieven. In Wenen worden elke zomeravond opera's geprojecteerd op het Rathausplein.»

Veto: Trekt dat veel volk?

SOPHIE VERREKEN

Burn: «Heel veel volk.»

Veto: Er is dus nog een markt voor opera?

Burn: «Zeker, maar opera heeft een ontoegankelijk imago. Er is altijd een sociaal ritueel verbonden aan de opera. Mensen gingen niet naar de opera om de opera te zien, maar om zelf gezien te worden. Dat aspect is er nog steeds. Dat maakt de opera niet erg aantrekkelijk. Je voelt je niet op je gemak.»

WAGNER

Veto: Worden er nu nog veel opera's geschreven?

Burn: «Er zijn opera's die verhalen recyclen als link naar de traditie. Andere componisten kiezen moderne onderwerpen. Er is bijvoorbeeld een opera over voetbal. Bepaalde componisten proberen opera relevant te maken met moderne onderwerpen. Er zijn ook nieuwe opera's die muzikaal ontoegankelijk zijn door het elitarisme van de moderne klassieke muziek. Maar aangezien er geen duidelijke grens is tussen musical en opera zouden liefhebbers van de musical ook opera moeten kunnen appreciëren. Bij opera's uit de achttiende en de negentiende eeuw moest je je huiswerk op voorhand maken. Je moest de tekst op voorhand gelezen hebben. Nu behandelen mensen de opera een beetje zoals een film. Je wil dat alle informatie onmiddellijk aanwezig is. In de opera is het niet gemakkelijk alle woorden te verstaan...»

Veto: Vandaar de ondertitels

Burn: «Dat is de moderne oplossing voor dat probleem. Opera's zijn bedoeld om verschillende keren te zien of te beluisteren. Als je dat doet dan apprecieer je het werk meer.»

Veto: Tot slot: het grote clichébeeld over opera is: dikke vrouwen die zingen.

Burn: «Dikke mannen ook.»

Veto: Ten onrechte?

Burn: «Dat heeft vooral te maken met negentiende-eeuwse opera. Bij de opera's van Wagner heb je een heel sterke stem nodig. Als je een beetje dik bent, heb je een luidere stem. Het cliché stamt uit dat soort bombastische opera's. Wagner is bijna een religieuze ervaring. In een opera van Mozart zie je ook magere zangers.»

“Uitsterven is niet enkel kammernis en treurnis”

Vorige week bezwoer een toogfilosoof ons dat de mensheid met uitsterven bedreigd is. De paniek sloeg ons om het hart. Aangedreven door existentiële angst sjeesden wij op een geleende fiets naar Heverlee om dat te dubbelchecken bij professor Robert Speijer van de afdeling Geologie.

GEERT JANSSEN & RUBEN BRUYNNOEGHE |

Robert Speijer: «Als de mondiale opwarming zich doorzet volgens de scenario's, dan gaat dat zeker zijn effect hebben. Ook andere periodes in het verre verleden zijn gekenmerkt door snelle opwarming en ook daarbij zijn er slachtoffers gevallen. Wat natuurlijk treurig is voor de specifieke groep. Anderzijds — en dat is het boeiende van een massa-extinctie — geeft dat mogelijkheden aan andere soorten.»

«Uitsterven is niet enkel kammernis en treurnis. Zoals uit de resten van het Romeinse Rijk uiteindelijk de huidige Westerse samenleving is ontstaan, zo ontwikkelen zich volledig nieuwe ecosystemen na de ineenstorting tijdens een massa-extinctie. Wij zitten hier te praten mede dankzij de meteorietinslag in de Golf van Mexico, die het einde betekende voor de dinosauriërs. Tot die tijd waren er al zoogdieren, maar die leefden min of meer letterlijk in de schemer van het bestaan. Pas toen de dinosauriërs weg waren kwamen de zoogdieren tot bloei en ontstonden al na tien miljoen jaar de aapachtigen, de walvisachtigen en de andere moderne zoogdieren. De een zijn dood is de ander zijn brood. Dat geldt voor alle massa-extincties.»

«Voor de aarde is de opwarming van de aarde geen enkel probleem. Onze planeet heeft al veel opwarmingen meegemaakt. Als je de mens even buiten beschouwing laat, is dit een periode van veranderingen zoals er in het verleden ook vele geweest zijn. Er komt ook zeker weer een nieuwe ijstijd en een ijskap over Noord-Europa, al zal die nog duizenden jaren op zich laten wachten. Dat gaan we ook niet leuk vinden. In Canada vindt men de opwarming van de aarde helemaal niet zo erg, want daar kan de landbouw beter tot ontwikkeling komen.»

Veto: Wat wordt precies bedoeld met massa-extinctie?

Speijer: «Een uitstervingsperiode van relatief korte duur

op de geologische tijdschaal. Maximaal 1 à 2 miljoen jaar op een totale geschiedenis van 4,5 miljard. Sommige extincties zijn veel sneller voltrokken. Al is het vaak moeilijk om precies de snelheid te bepalen. Het andere aspect is dat veel organismen moeten zijn uitgestorven: dieren en planten op het land en in de zee, gewervelden en ongewervelden.»

«Als je in al die groepen het plotse verdwijnen van vele soorten — tot 95%! — ziet, dan kun je spreken over een massa-extinctie. Zo zijn er vijf grote geweest en een

groot aantal kleinere. Degene die iedereen waarschijnlijk kent is die van de krijt-tertiariovergang, waarbij onder andere de dinosauriërs zijn uitgestorven.»

«Er is nu de brede idee dat een meteorietinslag in de Golf van Mexico die massa-extinctie heeft veroorzaakt. De discussie is of dat de enige oorzaak was of bovenop een proces kwam dat al bezig was. Ging het toen al slecht met de dinosauriërs of niet? In de data van microfossielen die wij als geologen bewerken, wijst niets erop dat het al duidelijk fout ging. Dat heb je wel bij andere extincties. Bijvoorbeeld, soorten verdwijnen of migreren naar elders ten gevolge van temperatuurschommelingen. De inslagkrater van de krijt-tertiariërgrens is ook de grootste die we kennen van de laatste zeshonderd miljoen jaar, de periode dat er meercellig leven bestaat. Alle andere inslagen waren kleiner en deden niet veel. Wel lokale *disasters* maar geen mondiale catastrofes.»

Veto: Welke alternatieve theorieën zijn er over het uitster-

ven van de dinosauriërs?

Speijer: «Bij massief vulkanisme in India, dat toen nog een groot eiland was, is veel CO₂ in de lucht gekomen. Er was een opwarming kort voor het einde van dat tijdperk, maar die was eigenlijk al voorbij toen al die beesten uitstierven. Zeespiegeldalingen zijn ook gesuggereerd, maar die spelen op zich eigenlijk niet zo'n grote rol. Het bijna verdwijnen van zuurstof op de oceanbodembodem is wel een belangrijke factor. Alle meercelligen hebben veel zuurstof nodig om te overleven. Als de circulatie van de oceanen echter stagneert, dan wordt de zuurstof die op de zeebodem verbruikt wordt niet meer voldoende ververst en dan sterft alles af.»

Veto: Zitten we nu in een periode van massa-extinctie?

“Voor de aarde is de opwarming van de aarde geen enkel probleem”

Speijer: «Dat wordt wel gesuggereerd. Het is een feit dat allerlei organismen uitsterven. Als je een miljoen jaar verder gaat en als een geoloog zal terugkijken, zal deze periode zeker herkend kunnen worden als een periode van duidelijke veranderingen. Over de mate waarin de huidige tijd als massa-extinctie gezien zal worden, durf ik niet veel te zeggen.»

«De vraag is wat er gebeurt als we onder zoveel stress komen te staan met zeven miljard mensen en in de aanwezigheid van kernwapens. Bronnen worden schaars, het hele systeem stort in en het einde van de mensheid is nabij. Maar dat is een doemscenario, daar geloof ik niet in. De ijskap op Antarctica is bijvoorbeeld zeer robuust. Die bestaat al meer dan dertig miljoen jaar. De Groenlandse ijskap is een ander verhaal, maar die is gelukkig veel kleiner. Een bepaalde groep mensen zal het altijd wel weten te overleven. Mensen zijn inventief.»

Veto: Oef!

De derby der Lage Landen

De kogel is door de moskee. In Nederland vormt het christendemocratische CDA een minderheidsregering met de liberale VVD, maar vooral met gedoogsteun van de PVV van Geert Wilders. Daarmee komt een einde aan een zomer waarin zowel onder als boven de Moerdijk de regeringsvorming van het kastje naar de muur sukkelde.

GEERT JANSSEN |

Kampten België en Nederland met dezelfde spoken of had ieder zijn eigen problemen? Wij vroegen het aan professoren Marc Hooghe van Politicologie en Georgi Verbeeck van Geschiedenis.

Georgi Verbeeck: «Het grootste verschil zit tussen de landen zelf. België is sinds zijn ontstaan aan het worstelen met de staatsstructuur. In Nederland wordt ondanks alle versnippering en instabiliteit Nederland zelf niet in vraag gesteld.»

Marc Hooghe: «De versnippering in kleine partijen toont eigenlijk de zwakte van de proportionele democratie. Niemand is echt aan zet en er ontstaat een crisis van de stabiliteit. Het is een stoet van dwergen zonder primus inter pares, zonder kapitein.»

Verbeeck: «De grote partijen, die vroeger 70 à 80% van de stemmen haalden, zijn geërodeerd. In Nederland haalden de drie traditionele partijen samen maar een nipte meerderheid. Dat is in het voordeel van populistische, anti-establishment-partijen zoals de PVV van Geert Wilders.»

Veto: *Is het fair de PVV op de zelfde lijn te zetten als het Vlaams Belang?*

Hooghe: «Vergeleken met het Vlaams Belang is de PVV van Geert Wilders rechtser en racistischer maar minder ideologisch. Dat protestpartijen scoren is niet nieuw, denk maar aan ROSSEM.»

Verbeeck: «De PVV vertolkt vooral onderbuikgevoelens terwijl het Vlaams Belang uit een veel langere traditie komt. Wilders is eigenlijk een geradicaliseerde liberaal. Aan verworvenheden als abortus, euthanasie en het homohuwelijk komt hij niet. Dat ligt veel moeilijker bij het Vlaams Belang. Wilders is ook veel meer *single issue*, de PVV is een anti-islampartij en schiet daarin zelfs het Vlaams Belang voorbij. Toch is er in Nederland geen cordon sanitaire. Wilders wordt niet geïsoleerd of geboycot. Pim Fortuyn indertijd ook niet. Daardoor zit Nederland met de gebakken peren, ze waren gedwongen Wilders te betrekken bij de regeringsvorming.»

URGENTIE

Hooghe: «Minderheidsregeringen met gedoogsteun zitten zelden de volledige rit uit. Gedoogpartners hebben geen belang bij stabiliteit. In Nederland is er wel een groot gevoel van urgentie inzake begroting en pensioenen. De partijen willen alles op alles zetten. Dat dat bij ons ontbreekt is heel vreemd.

Het grote probleem bij de Belgische formatie is dat CD&V niet meer de grootste partij is. Ze staat in de schaduw van de extremere N-VA en bougeert niet.»

Veto: *Bij het CDA riepen oud-premiers als Ruud Lubbers en Dries Van Agt luidkeels op niet in zee te gaan met de PVV. Iets dergelijks lijkt niet echt te gebeuren bij CD&V.*

Hooghe: «Jean-Luc Dehaene wilde zich ook niet op slep-touw laten nemen door de N-VA. Van Agt is een beetje de Mark Eyskens van het CDA. Nederland staat voor een tame-

“Wilders wordt niet geïsoleerd of geboycot”

lijk uniek gewetensspel. Ze gaan in zee met een partij die discrimineert. Dat is een bocht die ze moeten nemen.»

Verbeeck: «Toch zit zeker bij CD&V een sterke traditie van vadermoord. Ex-premiers worden snel afgevoerd naar het vuilnisveld van de geschiedenis. Met uitzondering van Jean-Luc Dehaene wordt er niet meer naar hen geluisterd. Dat is anders in Nederland. Lubbers en Van Agt hebben natuurlijk geen macht meer. Maar ze werden wel gehoord in het debat. Of dat veel invloed heeft gehad, weet ik niet. Het is de partij-basis die de beslissing heeft genomen.»

Splinter | Big Brother is watching you

LOKO vraagt een huizenhoog engagement van zijn medewerkers maar weigert hen in ruil vertrouwen te schenken. Dat blijkt uit een reeks draconische veiligheidsmaatregelen in 's Meiersstraat 5, het hoofdkwartier. Ga gerust een kijkje nemen, het zijn ook uw belangen die er verdedigd worden.

U zal daar zien dat LOKO werkt aan de beveiliging van zijn infrastructuur. Er is een nieuwe kluis voor de belangrijke documenten. U weet wel, van het soort dat ondervoorzitter Thijs Van Den Brande vorig academiejaar lekte voor financieel gewin. Die kluis kan ook zijn om geld in te bewaren natuurlijk. Het soort dat in november 2009 mysterieus verdween tijdens de LOKOmotion-fuifnacht.

Daarnaast komt er een science-fictionachtig systeem van persoonlijke codes om deuren te openen. Sleutels zijn immers *zo 2009*. Om toe te zien dat een code door de juiste persoon gebruikt wordt, zul-

aan. Tijdens een avond van de Beleuvenissen afgelopen zomer hebben onverlaten in de tuin gevoetbald met een vuilniszak en geürineerd in de gang. Vaya Con Diosfans zijn ongetwijfeld woeste hooligans. Toch lijkt het op een wespennest bestrijden met een kernwapen. De raket mist zijn doel.

In de praktijk is het rigide codesysteem namelijk onverenigbaar met de vrolijke, creatieve chaos waarop studentenpolitiek gestoeld is. LOKO wantrouwt de mensen die het meest onmisbaar zijn om haar structuur recht te houden. Buiten de kantooruren iemands sleutel lenen omdat deze of gene tekst af moet tegen vergadering zus of zo wordt nagenoeg onmogelijk.

Het geboden alternatief is een kneuterige, technocratische *clean desk policy* die vooral tijd kost in het bitsige mierenneuken over wie het niet naleeft. Dat riekt naar stank voor dank.

De voorzitter van de studen-

LOKO wantrouwt de mensen die het meest onmisbaar zijn

len vier camera's geïnstalleerd worden. George Orwell krijgt spontaan een erectie in zijn doodskist.

Als we al die moeite optellen, is het LOKO-hoofdkwartier beter beveiligd dan het rectoraat van de K.U.Leuven. Zoveel angst voor diefstal staft de vaakgehoorde bewering dat de studentenraad overgefinancierd is. Het totale kostenplaatje van de beveiliging zweeft boven de 2.000 euro.

IMPERATOR

Als reden voor de Big Brothertoepassingen haalt LOKO een heersend onveiligheidsgevoel

tenraad moet een primus inter pares zijn. Dennis De Roover echter kijkt vanuit zijn futuristische fort als een imperator neer op het plebs. De voeling met de studenten is hij al lang kwijt. Ik kan niet wachten tot zijn Rome geplunderd wordt door de Germanen. Barbaren laten zich immers niet tegenhouden door een code, een camera of een gratis condoom.

GEERT JANSSEN |

Bovenstaande betweter is pissig omdat hij zijn code niet kan ont-houden.

Vrije tribune | Het is tijd voor een positieve revolutie.

Je moet maar geluk hebben, achttien jaar lang. Geluk dat je talenten hebt die passen bij het onderwijs. Want dan vergaat het je goed: lang kunnen stilzitten, goed kunnen luisteren, iets hebben met woorden, goed kunnen analyseren, structureren. Leesbare notities maken. Kunnen memoriseren. En wat je denkt ook goed kunnen verwoorden. Als je dit allemaal niet goed kan, dan heb je pech. En dan loop je het risico om op je achttiende het gevoel te hebben dat je niets kunt, in niets uitblinkt. En middelmatig bent. We doen in onze samenleving nog veel te weinig met talenten die niet passen in het klassieke plaatje van het onderwijs. Ons onderwijs haalt internationaal een hoog niveau. Dat is ook iets om trots op te zijn. Tegelijk is er een sterke nadruk op het cognitieve en analytische om de instroom naar de economie in de toekomst te behouden. Het is die angst die er voor zorgt dat we een groot aantal toptalenten niet of veel te laat opmerken. Want veel mensen die het waar hebben gemaakt in onze economie werden in hun talent niet of veel te laat gezien in hun talent.

Daarom pleiten we voor een positieve revolutie in het onderwijs. Een revolutie die ons oproept om radicaal anders te gaan kijken naar de ontwikkeling van jonge mensen. Talent hebben of niet, valt niet samen met een persoon: 'zij die talent hebben' en 'zij die geen talent hebben'. Talent is niets spectaculair. Althans niet voor de persoon zelf. Wel voor de andere. Talent betekent het vermogen om een activiteit schijnbaar moeiteloos te doen. Op zo'n manier dat het je energie oplevert. Doen waar je goed in bent, laadt je batterijen op. Doen waar je niet goed in bent, laadt je batterijen af.

Het is niet omdat je talent hebt dat je het al laat

zien. Talent ontwikkelen betekent gedrag ontwikkelen bij dat talent. En dat kost energie. Transpiratie. Doorzettingsvermogen. Maar net het feit dat je talent hebt zal maken dat het je minder moeite kost dan een ander en dat het je meer voldoening oplevert.

Het lijkt alsof talent iets individueels is. Maar dat is slechts schijn. Talent is in essentie relationeel. Je ontwikkelt pas talent als het wordt gezien. Zelf vind ik het niet bijzonder. Anderen wijzen mij erop dat ik iets bijzonder doe. Denk maar terug aan de eerste persoon die jou heeft gezegd dat je iets bijzonder kon. Het is vaak het startpunt geweest van een lange ontwikkeling.

Dit betekent een enorme uitdaging voor het onderwijs. Een uitdaging om een omgeving te creëren waarin elk kind, elke leerling kan worden gezien vanuit de bril van talent. Of zoals Peter Drucker het zei: je maakt een verschil als je erin slaagt om zo te focussen op je sterktes dat je zwaktes irrelevant worden.

Het is tijd voor verandering. Want gelukkig zijn er vandaag vele voorbeelden van scholen en onderwijsinstellingen die resoluut de kaart van talent hebben gekozen. Op die manier kunnen we werken aan onderwijs dat meer kansen genereert. Dat jonge mensen voorbereidt op een volwassen leven waarin ze hun verantwoordelijkheid als burger, ouder, ondernemer of werknemer ten volle kunnen nemen. Door in de eerste plaats te vertrekken van wat er is. Want gras groeit niet door eraan te trekken!

Sluit u aan bij onze beweging op www.positieve-revolutie.nu.

De Positieve Revolutie |

Grote Markt, informarkt

Donderdag stond de Grote Markt zo vol met tentjes dat het wel een camping leek. Luide aanprijzingen galmden door alle hoeken. Klanten werden gelokt alsof het kinderen waren. Studenten waren van harte welkom op de infomarkt.

GEERT JANSSEN |

Versieren is altijd een beetje duellieren. Sterktes beklemtonen en zwaktes verbergen. Zweven als een vlinder en steken als een bij. Messen wetten en degen kruisen. Overwinnaars trekken in een triomftocht door de stad terwijl verliezers in hun put kruipen. Op de infomarkt zijn veel versierpogingen ondernomen, met alle truken van de foor.

Elke groepering, vereniging, clan, club of instelling met studenten als doelgroep was present en probeerde zichzelf in het beste daglicht te stellen. Dat de weergoden een regenachtige voormiddag vervangen door een stralende vooravond, hielp daarbij. Wie bereid was aan elk standje enkele minuten info te vergaren, werd beloond met pen- en stickers, snoepjes, drankjes *et nous en passons*. Dat heet ruilhandel en de Indianen — excuus, de *Native Americans* — waren er vroeger al fan van.

Het thema duurzaamheid kwam weinig tot uiting

Over de opkomst viel niet te klagen. Dat wil helaas zeggen dat wij over iets anders moeten zaniken. Dat de Grote Markt donderdag fietsvrij moest zijn, was ondanks affichering door de politie niet tot iedereen doorgedrongen. Een net iets te fluorescerende wielertoerist communiceerde zijn onvrede over de in beslag genomen fiets van zijn vrouw in luide bewoordingen aan een agent. Dit kon op heel wat belangstelling rekenen. We blijven het spijtig vinden dat er geen cameraploeg van *In De Gloria* aanwezig was.

Tweede punt van kritiek: het op voorhand gekozen thema duurzaamheid kwam bitter weinig tot uiting. Akkoord, kringwinkel Spit was aanwezig. De Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie had zijn standje zelfs vol gezet met gehuurde meubelen van diezelfde kringwinkel. Al bij al een mager beestje, niet?

PAPIER-MACHÉ

Uiteraard was ook *Veto* aanwezig. Wij hadden in het kader van die duurzaamheid een stapel oude kranten nieuw leven geschonken door met papiermaché een zetel te boetsen. Het resultaat mocht er zijn en heeft rust geschonken aan de zitvlakken van burgemeester Louis Tobback (sp.a), rector Mark Waer en hordes juffers en jongetjes. Onze bijdrage aan een betere wereld, aan meer comfort.

Ondertussen zijn de tenten terug opgeborgen en is alles weer normaal. De volgende markt die we bezoeken, zal vrijdagvoormiddag op het Ladeuzeplein staan. We zullen de bakker verzoeken om een brood. Hij zal ingaan op onze vraag. Daarna gaat ieder zijn eigen weg en kijkt niemand nog om.

How to? (1) | Kot inrichten met beperkt budget

In deze nieuwe reeks pogen we onze lezers tweewekelijks aan de hand van enkele nuttige tips te verbeteren als student, in zoverre dat nog mogelijk is. Vandaag zoeken we uit hoe we ons kot zo origineel mogelijk kunnen inrichten met een beperkt budget.

FRANK PIETERMAAT |

De afgelopen tien jaar zijn de studentenkoten fors duurder geworden. Zo steeg de prijs van een gemeubelde kamer met ongeveer een derde tot gemiddeld 275 euro per maand. Wij besteden al eens graag wat meer geld aan eten en drank. Dus zijn we genoodzaakt om op andere zaken te besparen, zoals de inrichting van ons kot. Daarom, beste lezer, een korte handleiding.

First things first: wees er je op voorhand van bewust wat er allemaal reeds wel en niet op je kot aanwezig is en vooral: waarvoor er

XAVIER VAN DEN BOGAERT

nog plaats is. De meeste koten zijn immers voorzien van een bed en kast of bureau, dus daarnaar beginnen zoeken is eigenlijk verloren moeite.

Natuurlijk kunnen extra meubels altijd handig zijn: een nieuwe bureaustoel, een slaapbank voor gezelschap, een tafeltje. De beste plaats om daarnaar te zoeken is eenvoudigweg thuis of op de zolder bij bomma en boppa. Daar liggen vaak nog heel wat nuttige dingen, niet alleen meubilair, die gemakkelijk de leegte kunnen opvullen.

SPIT

Wie thuis niet over de gewenste spullen, of simpelweg niet over een oude zolder beschikt, kan ook op andere plaatsen aan goedkope inrichting geraken. Zo kan je onder de Tervuursevest de kringloopwinkel Spit terugvinden. Hier koop je voor een prikke niet alleen meubilair maar ook allerhande prullaria.

In het brede aanbod vind je onder andere comfortabele zetels voor 10 euro, kasten, stoelen, maar ook lattenbodemp en goedkope computertafels. Wees er echter op tijd bij. Wij konden op onze kin kloppen voor een *classy* driezit en een van de verkopers wist ons te melden dat de meeste studenten al in juli en augustus het merendeel waren komen weggakpen.

Niet alleen meubilair, maar ook kledij en vooral de grote schappen servies springen in het oog. Ook al is het tweedehands, toch is het allemaal oerdegelijk en voor enkele vlekken deinken wij nu eenmaal niet terug. Naast Spit zijn er vanzelfsprekend ook Ikea en andere meubelketens. Hier is de keuze vaak ook iets groter en valt het prijsverschil nog redelijk mee.

TIPS

Voor wie luiheid minder hoog in het vaandel draagt en graag zelf de handen uit de mouwen steekt, zijn er ook andere mogelijkheden. Een korte uitstap naar Brico of Hubo en al snel steek je met een hele hoop bakstenen en paletten zelf meubilair ineen. Al zijn er ook andere opties. Hoewel een lege bak bier weinig nut lijkt te hebben, kan hij makkelijk als tafel of nachtkastje gebruikt worden.

Recyclage is dan ook een van de sleutelwoorden voor wie zijn kot zo goedkoop mogelijk probeert in te richten. Ook al denk je bij recycleren meteen aan het beschermen van moeder natuur en kan je dit eigenlijk totaal niets schelen, toch kan het je op het einde van de maand wat extra geld opleveren voor andere nuttige of minder nuttige aankopen.

Zo hoef je bijvoorbeeld geen verf meer te kopen om de grijze muren met hier en daar nog wat leuke herinneringen aan de vorige bewoner te doen verdwijnen. Vanaf nu plak je de muur gewoon vol met interessante krantenartikels die je las in *Veto*. Foto's uit *Veto* zijn natuurlijk ook een mogelijkheid. Zo ook artikels uit andere kwaliteitskranten, al zal daarbij het effect achterwege blijven.

Kranten zijn echter niet het enige wat herbruikt kan worden. Zo kan je een muur ook vullen met bierdopjes — al ben je dan wat langer bezig — en kan je ook met flessen zelf aan de slag, geheel naar eigen verbeelding. Goedkoop en toch origineel een kot inrichten? Doe het met *Veto*.

Strijden tegen kotenkrapte

Elk jaar duiken ze op in de media: berichten over een prangend kotentekort. "Toch is de toestand niet kritiek," klinkt het in de twee grootste Vlaamse studentensteden. Al ontkennen ze niet dat er een krapte is op de kamermarkt.

JENS CARDINAELS & ERIN MAAS |

In Gent zijn er de afgelopen zeven jaar twintigduizend studenten bijgekomen. Het kotenbestand heeft die groei niet volledig kunnen bijhouden. "Toch is er op dit ogenblik nog geen onoverkoombaar probleem. In de pers wordt er elk jaar veel heisa rond gemaakt, maar dat is gedeeltelijk onterecht. Je moet gewoon voldoende tijd besteden aan de zoektocht en niet overhaast beslissen," aldus Tommy Heleu, contactpersoon bij website Kot@Gent. Toch sluit hij niet uit dat er in de toekomst problemen ontstaan. "We nemen maatregelen op basis van een tweesporenbeleid." Dat beleid bestaat uit het verbeteren van bestaande koten, zodat ze voldoen aan de wettelijke eisen. Daarnaast is ook het algemeen bouwreglement aangepast zodat privé-investeerders in samenwerking met een onderwijsinstelling nieuwe koten kunnen creëren.

Hoe is de situatie in Leuven? Daar luidt het dat er op dit moment een kamerkrapte is. "Dat heeft vooral te maken met het stijgend aantal studenten," zegt Ludo Clonen, diensthoofd Huisvesting in Leuven. "Tussen 1989 en 1991 was er een geboortepiek. De gevolgen

daarvan hadden de afgelopen jaren een grote invloed, maar zullen nu stilaan afnemen. Het is echter de vraag wanneer dat een effect zal hebben op het aantal studenten dat op kot gaat, want daar spelen ook andere factoren een rol." Daarnaast meent Clonen dat er nog een andere reden is, al kan hij dat niet hard maken met cijfers. "Volgens mij zitten er sinds enkele jaren veel meer studenten die op minder dan vijftien kilometer van Leuven wonen, op kot. Vroeger pendelden studenten uit de omgeving naar de universiteit."

Naast de stijgende studentenpopulatie, is er volgens Clonen nog een andere belangrijke oorzaak: de internationalisering. Erasmussen en buitenlandse studenten kunnen vaak niet voor een volledig academiejaar huren. Huiseigenaars willen daarentegen liefst voor 10 of 12 maanden verhuren en wijzen Erasmussen soms af. De residenties van de universiteit proberen die buitenlandse studenten onderdak te geven.

FLEXIBELERE CONTRACTEN

In een ideale marktsituatie staat 1% van het totale aantal koten leeg. "Dat moet om de prijzen stabiel te houden en om ervoor te zorgen dat de koten van slechte kwaliteit niet verhuurd worden," zegt Ludo Clonen. Dat gewenste overschot is er echter niet. "Er worden nog te veel koten verhuurd die beter niet verhuurd zouden worden." 85% van de Leuvense koten staat op de website Kotwijs.be. "Dat betekent dat die koten aan de eisen van de huisvestingsdienst van de K.U.Leuven vol-

doen. De andere 15% bestaat uit koten van huisbazen die niet met ons willen samenwerken of zich niet aan de regels houden," verduidelijkt Clonen.

Momenteel wordt de kotencapaciteit verhoogd. "Zo komt De Vesten, een residentie met 300 kamers gelegen aan Kapucijnenvoer, er weldra bij. Verder wordt het Bijbelinstituut gerenoveerd. Dat levert nog eens 200 kamers op. Dat en nog enkele andere projecten zou de krapte moeten oplossen."

Volgens Clonen zal de kamermarkt er over enkele jaren anders uitzien. "Verhuurders zullen genoodzaakt zijn flexibeler contracten aan te bieden, want er wordt meer en meer tijdelijk in het buitenland gestudeerd." Nu al is er een systeem waarbij vertrekkende studenten hun kot onderverhuren aan buitenlandse studenten. "Dat systeem moet in de toekomst uitgebreid worden," analyseert het huisvestingsdiensthoofd.

De Portugese studente Culturele studies Ana Onofre beaamt de uitleg van Clonen. "Ikzelf heb geluk gehad. Ik kende enkele Vlamingen die voor mij een kot gezocht hebben. Zelf ben ik niet op kotenocht geweest," vertelt ze. Portugese vrienden van haar hebben minder geluk. "Zij zijn nog volop bezig met het zoeken naar een kamer en zullen wellicht een studio moeten huren, omdat ze alledrie samen willen zitten." Het drietal blijft ook maar enkele maanden in ons land. "Dat maakt hun zoektocht nog moeilijker," besluit Ana.

Veto quizt (1) | Ecokwis

Wij horen steeds meer alarmerende berichten over het alzheimerspoek. Bijgevolg staan we te springen voor elke kans waarbij ons brein nog eens zijn briljante zelf kan zijn. Tweewekelijks dwaalt een Vetoteam al quizzend door de aula's van Leuven op zoek naar dé vraag, hét antwoord en enig onverbloemd plezier tussenin.

PIETER HAECK |

Ecologie. Een woord dat iedereen al gehoord heeft, maar waarvan geen mens weet wat het precies inhoudt. Eén blik op ons favoriet tijdverdrijf Wikipedia smijt ons nog meer ingewikkelde begrippen in het gezichten zoals "biotische" en "abiotische milieufactoren". Vandaar dat wij niet bepaald in een absolute winning mood vertrokken naar de Ecokwis, georganiseerd door onze fellows van de KHLuven in het kader van de startweek rond duurzaamheid.

Alma 1 was gevuld met een achttal teams, bizar genoeg ook een verdwaalde veiligheidsagent en een vriendelijke, maar dwingende organisatie, die onze fotograaf per abuis aanzag als zesde speler. Nippend van ons ecobier, bogen we ons over percentages en begrippen, foto's en kruiswoordraadsels. "Hoeveel keer kan je papier herbruiken?" Euhm. "Hoe heeft de K.U.Leuven zijn energieverbruik teruggedrongen?" Goh. "Wat is een zonnepaneel?" De meningen liepen uiteen. "Hoeveel procent van het water van een gezin wordt doorgespoeld in het toilet?" God moge het weten. "Wat is een greenseat?" Juist ja.

Bovenstaande twijfel zou kunnen verraden dat wij absolute groentjes zijn in het gebied der ecologie, maar dat is een grove beschuldiging. Wij bestijgen de Naamsestraat

eerder met de fiets dan in een comfortabele bus. Maar vraag ons nu ook weer niet hoeveel fietsenstallingen er ongeveer zijn in het schone Leuven. Wél dus. 1.700 en een klets, zo blijkt. Wij vinden het vooral jammer dat die tellingen helemaal opnieuw moeten gebeuren nu de stad Leuven overal tijdelijke fietsenstallingen begint neer te planten. Nog meer medelijden hebben we met al die wetenschappers die hun tijd hebben gestoken in een onderzoek naar 1.500 homoseksuele diersoorten.

ANTANANARIVO

Bij de vier vragenrondes zagen we elders in de zaal gelukkig ook een hoop verfromfaaide en asgrauwe gezichten. Misschien wel het gevolg van de niet altijd even scherp geformuleerde vragen, die vooral aan de Vetotafel aanleiding gaven tot hoog oplopende discussies. Een niet nadergenoemde student fysica van het Vetoteam is nu nog altijd ongelukkig over de onduidelijkheid bij de vraag over zonnepaneel. Wij wensen hem en zijn familie langs deze weg veel sterkte.

En toch mag de organisatie weinig aangewreven worden. Deze quiz blonk uit door zijn uniek karakter. Zo ongeveer niemand — buiten dan die stiekeme duurzaamheidsambtenaar — wist iets over ecologie, wat maakte dat het geen pronkerig feitjesgevecht werd, maar iets waarbij iedereen wat kon bijleren. Als je

het door een wat melige bril bekijkt, zou je er zowaar ook uit kunnen concluderen dat er nog jongeren zijn die geven om Moeder Aarde.

Tussen al die meligheid door was het Vetoteam zwaar aan het scoren op de fotorondes, want Wouter Van Besien, Al Gore, Margaretha Guidone en Jack Johnson zijn goede vriendjes van ons en herkennen we bijgevolg uit de duizend. We keken wel nog even op van het feit dat de hoofdstad van Madagascar blijkbaar een ecologische vraag is, al weten wij al sinds de kleuterklas dat dat Antananarivo is. Wilt u nog wat weetjes waarmee u bij uw volgende cafébezoek zwaar kunt

uitpakken? CSR is de afkorting voor *Corporate Social Responsibility*, 23 percent van de Belgische huishoudens heeft geen auto, bij de zeepaardjes worden de mannetjes zwanger in plaats van hun vrouwtjes en gft-afval moet je in Leuven op vrijdag buiten zetten.

Hebt u zich door dit hele artikel moeten spartelen, terwijl u eigenlijk alleen wou weten wie de winnaar van dit alles was? Dat hebben we u dan vooral aangedaan, omdat wij enorm bescheiden zijn en het niet van de daken wilden roepen dat we de hoofdprijs hebben weggekaapt. Ja hoor. Veto won! Nog eens? Veto won!

XAVIER VAN DEN BOGAERT

Over centjes en autootjes

Er zijn in de samenleving altijd horden mensen die op de barricades springen en luidkeels fulmineren: "En dat met ons belastinggeld!" Wij niet. Wij dromen er nu al van ons geld te geven aan studenten die daarmee dan autootjes in elkaar knutselen. Zoals de ingenieurs van Groep T en hun hybride wagen. Kunnen studenten met innovatieve projecten eigenlijk wel rekenen op geld van de belastingbetaler? Hoe gaat dat dan in zijn werk?

PIETER HAECK |

Een klein halfuurtje rondbellen levert ons niet alleen veel kennis op over de wachtmuziekjes bij de Vlaamse overheid, maar ook één harde en droge conclusie. Als student kan je fluiten naar een beurs, tenzij je de steun hebt van een hoogleraar of doctoraal onderzoeker. Zijn expertise is de garantie dat de gestel-

de doelen ook werkelijk gehaald worden, zo werd ons toevertrouwd vanuit de onderbuik van de Vlaamse administratie. Neem dus eerst een prof onder de arm, als je wat centjes wilt aftroggen van de Vlaamse overheid voor één of ander innovatief project. Een andere mogelijkheid is zelf een aspirantenbeurs aanvragen, waarmee je je vier jaar lang mag amuseren om een proefschrift

te schrijven en een doctoraat te behalen.

Bon. Laat ons even veronderstellen dat je een prof — op welke manier dan ook — zo ver hebt gekregen dat hij je helpt je innovatieve gedachtegoed ten uitvoer te brengen. Waarheen zullen we dan eens gaan? Een zeldzame vriendelijke bron bij de Vlaamse overheid vertelde ons dat als je centjes wilt, je moet aankloppen bij het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek (FWO) of het Agentschap voor Innovatie door Wetenschap en Technologie (AIWT). Dat zijn heel veel lettertjes op een hoop, zeker voor twee instellingen die aan de telefoon niet bijster veel te vertellen

hebben. Het verschil tussen beide ligt vooral in het feit dat het AIWT zich vooral toelegt op de meer exacte, harde wetenschappen.

ACTIE

Nu zijn wij ook wel slimme jongens die af en toe de actualiteit volgen en hebben we ook al iets horen waaien over Vlaanderen in Actie, het vlaggenschip van Vlaams minister-president Kris Peeters (CD&V). "Een van de doelstellingen van Vlaanderen in Actie is de lerende Vlaming stimuleren. Het is eigenlijk bedoeld als overkoepelend project waarbij verschillende instellingen er op een gecoördineerde manier voor zorgen dat wetenschappe-

lijk onderzoek wordt gestimuleerd. We kunnen stellen dat daarbij toch wel wat doorbraken zijn geforceerd," vertelde een vriendelijke baliestem ons.

Het is ook dankzij het plan Vlaanderen in Actie en meer bepaald via het Partnerschap Ondernemen dat de studenten van Groep T hun hybride wagen in elkaar konden knutselen. Tegelijk moet wel opgemerkt worden dat het Partnerschap Ondernemen een beetje staat te zwemmen tussen de bedrijfsponsors. Als studenten dus een innovatief project willen opstarten, moeten ze nog al te vaak aankloppen bij de bedrijven voor de nodige centjes.

Centrum voor Levende Talen

NIEUW: ✓ Deens
✓ e-leren Frans & Spaans

Het CLT is een erkend centrum voor volwassenenonderwijs (cvo) in samenwerking met de K.U.Leuven.

Onze taalcursussen staan open voor iedereen (vanaf 16 jaar).

Arabisch, Chinees, Deens, Duits, Engels, Frans, Grieks, Italiaans, Japans, Pools, Portugees, Russisch, Spaans, Turks, Zweeds

Inschrijving:

- online doorlopend tot zaterdag 9 oktober 12u
- op het secretariaat vanaf zaterdag 25 september tot zaterdag 9 oktober tijdens de kantooruren

Start van de lessen: **vanaf maandag 27 september**

Dekenstraat 4, LEUVEN
016 32 56 61

info@clt.kuleuven.be
www.clt.be

STUK Startfeest | Mixtape

Mixtape. *Op papier klonk het leuk: vijftien groepen zouden in een strak tempo elk zes minuten spelen, afwisselend van op twee podia. Het geheel zou worden opgenomen op een voorhistorische cassette die achteraf in veelvoud te koop zou zijn. Daarvan kwam op het laatste moment echter niets in huis om auteursrechtelijke redenen. Jammer, want van de weeromstuit onttaarde ook de muzikaliteit en de sfeer in de zaal in een eerder lauwe bedoening.*

ALEXANDER CORNET |

Ter herhaling of verduidelijking: in de Labozaal van STUK stonden twee podia tegenover elkaar. Links begon groep één, rechts volgde na zes minuten aansluitend groep twee, enzovoort. Het was maar de vraag of dit concept zou aanslaan want enerzijds verschenen er wel vijftien groepen ten tonele, anderzijds moesten ze ook meteen weer plaatsruimen.

Tomán mocht aftrappen en deed dat met een dansbare tune, die de sfeer er meteen inbracht. Zes minuten zoefden voorbij en zonder ons zelfs maar de tijd te gunnen om een Oxfam-worldshake te bestellen zette Spencer The Rover al een melancholische ballad in. Dat die aansloeg had wellicht te maken met de kwaliteit van het nummer, want het contrast met Tomán was groot en het liet toen al geen twijfel dat er minder geslaagde overgangen zouden volgen.

Dat werd meteen bevestigd toen An Apple inviel met een aan Sonic Youth verwant nummer. Daar werd de realiteit achter het originele concept blootgelegd: te veel verschillende stijlen en te fragmentarisch om echt te kunnen boeien. Wat in het kwartier daarna volgde was — zo hebben wij het genoteerd, maar vraag ons niet om het uit te leggen — “episch gewauwel”, “oerblues” en “saai geneuzel” dat ons deed besluiten tijdelijk de zaal te verlaten, of zoals we dat met een cassette zouden doen: lukraak

door te spoelen.

Bij onze herintrede vroegen we vrijwilligerscoördinator Martje Ceulemans wat we in de tussentijd hadden gemist. “Eerst iets heel pompeus,” was haar antwoord. “En daarna — hoe zal ik het zeggen? — iets lieflijks met ballen.” Een onbegrijpende blik was haar deel en spijt dat we dat liedje gemist hadden het onze.

GENEUZEL

“Wij zijn dEUS,” kondigde iemand op het podium zijn groepje aan, maar het bleek om Sukilove te gaan. Sukilove is goed en de groep bewees dat met het beste nummer van de avond, het soort nummer dat je dan maar overtapet op nog een ander cassetteje omdat het verdorpe balen is als je altijd lukraak moet doorspoelen tot het epische gewauwel en het saaie geneuzel gepasseerd zijn. Daarna zat Mixtape er zo goed als op, met de Leuvense singer-songwriter Anton Walgrave, die het licht mocht uitdoen met een — zo vernamen wij van vrienden — intiem en Tim Buckleyachtig liedje.

Conclusie: tof idee, maar aan de uitvoering kan nog gesleuteld worden. Wat minder groepen, wat meer minuutjes per groep, en natuurlijk: geen gedoe met auteursrechten, godbetert. Wij keken er nog zo naar uit om cool de woonkamer binnen te lopen met de woorden: “Kijk pa, ik heb hier een cassette. Staat vanalles op: beetje oerblues, iets lieflijks met ballen...”

UUR KULtUUR | The Hickey

Op 6 oktober strijkt Twisted Melon neer in Alma 2. Dit initiatief maakt het voor rockliefhebbers mogelijk om eens een avondje loos te gaan op gitaren in plaats van beats. Dj's van dienst zijn dan ook minder gebruikelijke namen, want naast Paul Gallagher (broer van), Babyshamblesgitarist Drew McConnell en het voltallige Van Jets zal ook The Hickey Underworld uw oordopjes aan flarden draaien. Wij belden Jonas Govaerts, maar we moesten het kort houden, want hij is druk bezig met de montage van zijn nieuwe kortfilm.

ALEXANDER CORNET |

Veto: Welk nummer spelen jullie sowieso op Twisted Melon?

Jonas Govaerts: «Daar heb ik nog geen enkel idee van. Wij branden een paar cd'tjes een uur voor we aan onze set beginnen en komen dus totaal onvoorbereid aan, maar de kans zit er dik in dat *For Whom The Bell Tolls* van Metallica ertussen zit. Een dom party-nummer.»

Veto: Zijn jullie zelf dansers?

Jonas: «Hoegenaamd niet. Wij hebben al lang door dat we er met dansen niet zullen geraken, met het oog op het andere geslacht dan. Zelf sta ik altijd tegen een muur met een pint.»

Veto: Wat heb je eigenlijk gestudeerd?

Jonas: «Filmregie in Brussel.»

Veto: Heb je tips voor een geslaagd studentenleven?

Jonas: «Niet echt, want ik heb nooit op kot gezeten en het studentenleven is grotendeels aan mij voorbijgegaan. Ik herinner me wel dat ik bang was om ad fundum een glas sterkedrank achterover te slaan, vooral

Adriaan Van Den Hoof | “Een persoonlijke ontmoeting met zichzelf”

Adriaan Van Den Hoof trekt door heel Vlaanderen met zijn nieuwe theatershow “Doortocht” en als lid van Discobar Galaxie. Drie dagen in één week kwam hij naar onze geliefde studentenstad. Toch mochten wij — hoe onlogisch het ook mag klinken — naar Lier, de thuishaven van deze artistieke duizendpot gaan, voor een interview.

JORIS HIMPENS |

Veto: Na de opnames van “Aspe” en “Te land, ter zee en in de lucht” is het misschien geen misplaatste vraag: hoe gaat het ermee?

Adriaan Van Den Hoof: (lacht) «Awel, je bent de eerste die me dat vraagt vandaag! Moe, maar niet ongelukkig. Voor de première van mijn nieuwe show in Het Depot was het wel hard werken. Ik ben daarnaast ook iemand die *last minute* alles doet, dus dat kan al wat stress geven.»

Veto: U kon toch nog tot rust komen?

Van Den Hoof: «Helemaal niet, ik keek uit naar de dag na de première. Ook al blijft de voorstelling voortdurend broeden in mijn hoofd. In tegenstelling tot andere comedians verander ik ook steeds zaken in show. Dat is net het leuke van voorstellingen alleen te spelen, dan ben ik de baas over wat er in de show komt. Het is ook geen echte comedy of toneel, het is iets wat er in een schemerzone tussenhangt, een soort persoonlijke ontmoeting met mezelf.»

KAK

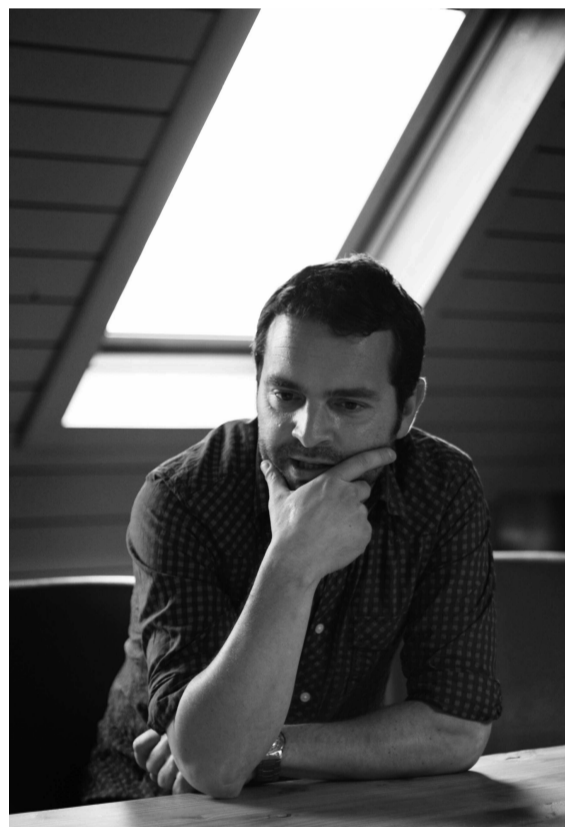
Veto: Is uw nieuwe show volledig verschillend van de vorige of zijn er gelijkenissen?

Van Den Hoof: «Er zijn veel verschillen, maar toch blijven de basiselementen dezelfde. Het blijft zo dat ik aan de meest banale dingen nog steeds oneerbiedig kak hang. Mijn bedoeling is de banaliteit van het bestaan zo uit te vergroten dat de mensen er zot van worden.»

Veto: U bent dit jaar ook in tv-programma's verschenen zoals “Mag ik u kussen?” en “Goesting”. Mogen we u volgend jaar nog ergens anders verwachten?

Van Den Hoof: «Ik ga een paar keer meespelen in een nieuw programma van Hugo Matthysen. Ik speel ook het computergenie Tom Smeekens in *Aspe*. Ondertussen blijf ik ook nadenken over wat ik nog voor televisie kan maken. Misschien wel een derde reeks van *Mag ik u kussen?*»

Veto: Sinds “De Andyshow” is “Te land, ter zee en in de lucht”, het eerste programma waarin u terug op de voor-

HANNELORE VELAERT

achtig dan de eerste keren dat we op de Oude Markt moesten spelen. We hebben deze zomer heel veel gespeeld en het is natuurlijk wel een ongelooflijke eer om op Marktrock te mogen spelen. We hadden er alle drie heel veel goesting in en dan voel je ook dat er dan toch altijd een verhoogde staat van concentratie is.»

Veto: U bent al bijna veertig jaar. Hoe lang denkt u nog door te gaan met de discobar?

Van Den Hoof: «We hebben nu al het gevoel oude, grijze rockers te zijn. Dj Zaki gaan we net niet overtreffen, denk ik. Het plan met Discobar Galaxie is misschien wel om ergens een bejaardentehuis te openen voor ons en onze vrienden. Maar zolang we nog

We hebben nu al het gevoel oude, grijze rockers te zijn”

grond staat. Een bewuste keuze?

Van Den Hoof: «Ik wist dat vtm van plan was om dat te maken. Daarom ben ik zelf naar vtm gestapt om te vragen of ik het mocht presenteren. Het is ook geen wereldschokkend programma met hoogdravende televisie. Eigenlijk was het gewoon het pure jeugdsentiment dat het zo leuk maakte.»

GRIJZE ROCKERS

Veto: Nu iets totaal anders. Iedereen kent u uiteraard ook als MC Loveboat van Discobar Galaxie. Hoe voelde het om op Marktrock een thuismatch te spelen?

Van Den Hoof: «Goed, maar we waren minder zenuw-

plezier hebben en we voelen dat we nog mee zijn, gaan we ermee door. Ik bedank ook degene die ons geschapen heeft, dat ik dit al meer dan twintig jaar kan en mag doen.»

Veto: Stel dat u vanaf morgen maar één ding mag doen.

Van Den Hoof: «Het liefst zou ik dan gewoon thuis met mijn twee geweldige kids tekeningen maken. Maar als ik niets zou doen, dan zou ik mezelf gewoon in een ravijn van eenzaamheid gooien. Wat ik wel heel graag zou doen is ooit een film maken en een scenario schrijven. Maar dan moet ik me er wel echt op toelleggen.»

Veto: We zijn benieuwd. Succes!

Underworld

als mijn vrienden erop stonden te kijken. De beste tip voor een geslaagd studentenleven is misschien gewoon: afstuderen.»

KLOPT NIET

Veto: *Op Wikipedia wordt jullie muziek omschreven als rock met metalinvloeden.*

Jonas: «Staat dat zo op Wikipedia? Dat is niet juist. Op internet staan er wel meer dingen over ons die niet kloppen. Ik denk trouwens niet dat we ooit in de buurt van metal zullen komen omdat we nog niet eens fatsoenlijk samen kunnen spelen. We zijn overigens wel metalfans.»

Veto: *De clips van jullie singles zijn nogal bevreemdend. Waarom?*

Jonas: «Metal. Veel meer metal. Alles wat op Wikipedia staat willen we waarmaken.»

DRIE KANSEN

Veto: *Jullie hebben de gewoonte veel zever te verkopen in interviews, hier heb je drie kansen. Stel dat The Hickey Underworld net als U2 een podium laat ontwerpen, hoe ziet dat er dan uit?*

Jonas: «Ik haat U2 en ben dus niet naar hun concerten in Brussel geweest. Ik heb ook hun podium niet gezien. En hoe óns podium er dan zou uitzien? Moeilijk. Daar heb ik niet onmiddellijk een gevat antwoord op.»

Veto: *Wat is als Antwerpenaar jouw mening over de Lange Wapper?*

“Alles wat op Wikipedia staat willen we waarmaken”

Jonas: «Dat moet je aan Joe Vanhoutteghem, de regisseur, vragen. Je bent niet de eerste die mij daarover om uitleg vraagt, want blijkbaar denken veel mensen dat ik die clips maak omdat ik zelf ook regisseur ben, maar ook dat gerucht klopt dus niet. En bevreemdend, tja. Dat men dat over *Blonde Fire* zegt, kan ik nog begrijpen, maar *Future Words* vind ik vooral grappig.»

Veto: *Werken jullie al aan een nieuwe plaat?*

Jonas: «Jawel. We zijn volop bezig met de repetities. Er ligt nog geen opnamedatum vast, maar volgende week ben ik klaar met mijn film en dan kunnen we er begin oktober invliegen.»

Veto: *Welke richting gaat het uit?*

Jonas: «Ik weet eigenlijk amper wat ze ermee van plan zijn. Er was sprake van drie nieuwe rijstroken als ik het goed heb, maar eerlijk: *I couldn't care less*. Zo'n nieuwe brug lijkt me meer iets voor een videogame. Maar ze gaan nu een tunnel graven, zeker?»

Veto: *Klopt. Jij hebt nog voor Humo geschreven. Heb je tips voor studenten die dezelfde ambitie koesteren?*

Jonas: «Om voor *Humo* te mogen schrijven moet je Marc Didden (*oud-Humojournalist en belangrijke man achter de schermen, red.*) pijpen. Als je dat ziet zitten ben je binnen. Iedereen die nu bij *Humo* werkt heeft Marc Didden gepijpt.»

Veto: *Daarvoor doen we het. Bedankt.*

Museum M | Bijbel van Anjou

Lang geleden was het, dat wij nog zozeer verrukt werden door illustraties. Van toen we nog jong en fris en groene blaadjes waren, van toen we nog boeken lasen over elfjes vanwege de tekeningen. Charlotte De Koninck, preses van Mecenat, nam ons enthousiast op sleeptouw door de tentoonstelling over de Bijbel van Anjou in Museum M heen.

SARAH VAN PEE |

Een Bijbel is het, maar een mooie Bijbel. In 1430 liet Robert I, koning van Napels, hem maken als huwelijksgeschenk voor zijn kleindochter en toekomstige troonopvolgster Joanna. Zij zou een verstandshuwelijk aangaan met de jonge Hongaar Andreas, zoon van de koning van Hongarije en eveneens neef van Robert I zelf.

In de vroege lente van 2010 werd deze Bijbel erkend als topstuk van de Vlaamse Gemeenschap, en momenteel wordt hij tentoongesteld in Museum M. Sinterklaas zal hem op vijf december echter weer meenemen naar de donkere spelonken van de Maurits Sabbebibliotheek. Laten we hopen dat we er marspein voor in de plaats krijgen.

Op de eerste verdieping van het museum liggen 66 verluchte folio's, die voor het eerst — en meteen ook voor het laatst — aan het publiek getoond worden. Het gaat om een bijbeltekst, waarbij de eerste letter van elk verhaal met een miniatuur verlucht werd. Rondom de tekst zijn randminiaturen geschilderd vol kleurrijke en vrolijke guirlandes.

PUNTMUTS

In die randminiaturen zagen we Flip van Jommeke en mannetjes met lange en puntige kabouterhoeden, we zagen pauwen met mensenhoofden en mensen met pauwenstaarten, een heldhaftige ridder op een hert, compleet met roze kleed en feeëriek groene puntmuts, naakte acrobaten en schattige monsters. Er was zelfs een figuurtje dat leek op Mel Gibson in *Braveheart*, en ergens onderaan stond een olifant als een droeve miereneter. Alles is zo klein en fijn geschilderd dat je voortdurend nieuwe figuurtjes ontdekt. Eén ding staat vast: zo'n elegante en sprookjesachtige tekeningen maakten wij nog nooit langs de randen van onze cursustekst.

We vroegen Lieve Watteeuw, curator van de tentoonstelling in M, waarom het zo'n belangrijk handschrift is. «Het is eigenlijk al een wonder dat we het handschrift hebben, aangezien er zo weinig handschriften overgeleverd zijn. Bovendien heeft het een rijke ontstaansgeschiedenis. We kunnen vrij goed nagaan wie het boek in zijn bezit gehad heeft. Het is ook rijkelijk verlucht en de miniaturen zitten vol betekenis

en allegoriek. Zelden worden er zoveel betekenissen in een Bijbel meegegeven.»

OLIFANTEN

De Bijbel kwam tot stand in de veertiende eeuw, tijdens een bloeiperiode aan het Napolitaanse hof. Er werden kunstenaars aangetrokken vanuit andere steden in Italië en vanuit Frankrijk. Men kan er ook duidelijk invloeden in ontwaren van de overkant van de Middellandse zee, zoals kromme zwaarden, dromedarissen en olifanten. Watteeuw: «Dit alles spreekt sterk tot de verbeelding. De randminiaturen konden veel meer vertellen dan de strikte bijbelteksten. Je ziet heel veel naakte figuurtjes, schutters, muzikanten met doedelzakken enzovoort. Het is een heel vrolijk handschrift.»

Het viel ons op dat de folio's in een vrij zwak verlichte ruimte tentoongesteld worden. Lieve Watteeuw legde ons uit waarom: «De miniaturist maakte zijn verf zelf uit mineralen of plantaardige of dierlijke grondstoffen. Soms ging hij zijn verf ook bij de apotheker kopen. Voornamelijk de kleuren van plantaardige of dierlijke oorsprong zijn erg gevoelig voor licht

Mannetjes met lange en puntige kabouterhoeden

en kunnen van kleur veranderen. Het is fantastisch dat we dit manuscript kunnen tonen, maar we doen dat in zeer beheerste omstandigheden. Er is weinig licht, het is heel koel — slechts zeventien à achttien graden — en de luchtvochtigheid wordt op 55% gehouden. Dat zijn immers de ideale omstandigheden voor perkament en papier.»

Men heeft de Bijbel bovendien volledig gedigitaliseerd. Je kan de folio's dus niet alleen *in real life* bekijken op de tentoonstelling in M, maar ook online op de Anjouwebsite.

Nog tot 5 december 2010

Meer info: www.bijbelvananjou.be

XAVIER VANKEIRSBUICK

unHIDE in Land en Water

Wie zijn wekelijkse inkopen bij Colruyt doet, heeft vast de schreeuwende neonletters unHIDE in de Vital Decosterstraat al opgemerkt. Stel uw aankopen nog wat uit en spring eens binnen voor een rondwandeling in Land en Water — want zo heet dat gebouw — voor een verrassende eerste tentoonstelling van Ellen Gillard, Tessy Troubleyn en Yannick Ganseman.

LINDE SMEETS |

Bovengenoemde artiesten namen een half jaar lang hun intrek in Land en Water om in harmonie met het gebouw hun beelden, sculpturen, schilderijen, video's en foto's te ontwikkelen. Het resultaat is er dan ook naar: het onderscheid tussen wat kunst en wat gebouw is, is vaak verrassend vaag. Dat dat net een van de sterke punten van *unHIDE* is, vinden ook de artiesten zelf.

«Je hebt zeer weinig onder controle, zeker in zo'n groot gebouw. Het is een gebouw dat je, net zoals een mens, moet leren kennen, met zijn eigen sterktes en zwaktes, en het was echt niet evident om een evenwicht te vinden tussen de kunst en Land en Water», aldus Troubleyn. De slogan «*we've got everything under control*» die ergens met krijt op de muur gekrabbeld staat, moet u dus niet al te serieus nemen. Onze vraag naar het algemene gevoel van controle bij een eerste expositie, werd trouwens op sympathiek gelach onthaald.

Wat de drie kunstenaars naar eigen zeggen willen bereiken met hun vermenging tussen kunst en gebouw, is een gevoel van vervreemding en onzekerheid bij de bezoeker. «Het is de bedoeling dat *unHIDE* de mensen anders laat kijken en vooral laat voelen wat ons werk met hen doet. De bezoeker moet niet per se achterhalen wat het verhaal achter de kunst is en wat zich afspeelde in onze hoofden. Op die manier zit er inderdaad een zekere vorm van vervreemding in onze expositie. Niet iedereen zal dat kunnen, op die manier over kunst nadenken, want mensen zoeken heel vaak een betekenis achter wat ze zien. Als ze die betekenis niet krijgen, zijn ze makkelijk teleurgesteld», vertelt Ganseman.

AULA'S

Ook maatschappijkritiek is een van de streefdoelen van onze jonge artiesten. Hun beelden willen de link leggen tussen wat er in een stad als Leuven echt gebeurt en wat er buiten het gebouw allemaal gaande is. Wijzen de ruwe schilderijen van operatiekwartieren en de projecties van aula's die we een aantal keren zagen terugkeren op onze route door Land en Water dan op trauma's uit de studententijd? Op deze suggestie werd ontkennend geantwoord, maar toch.

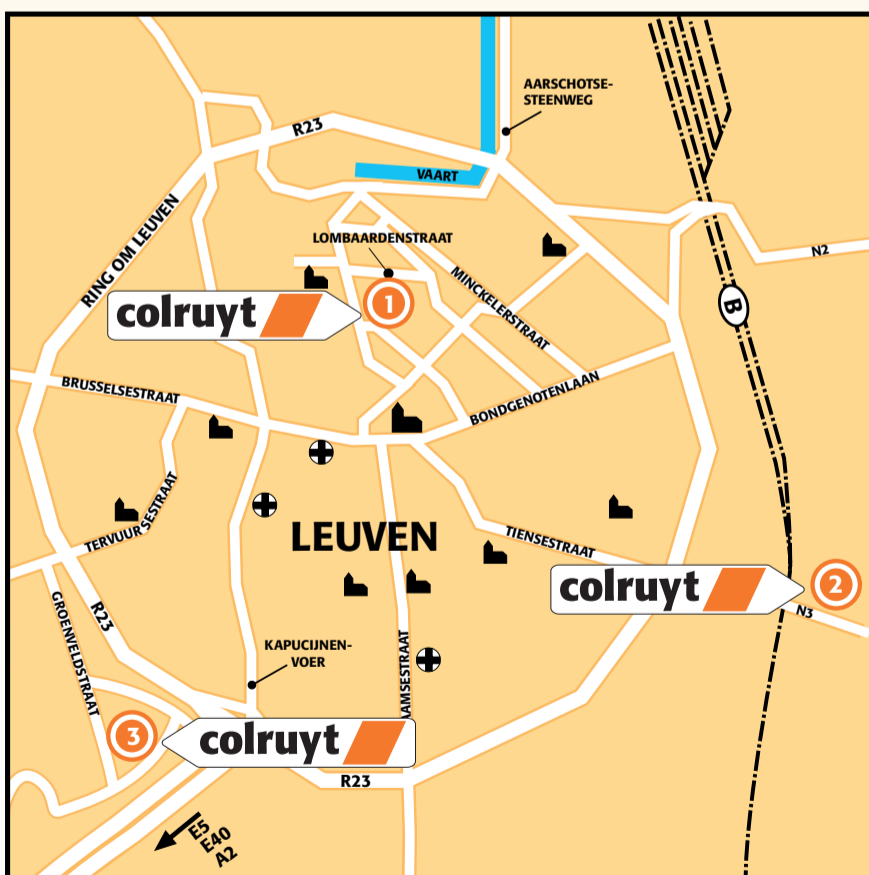
Gillard: «We hebben alledrie universitaire studies aan de K.U.Leuven gedaan en afgemaakt, maar achteraf vastgesteld dat ons daar geen beelden en vragen werden opgeworpen van waaruit we kunst kunnen maken. Daarom was het ook een bewuste keuze dit in Leuven te doen, daar waar de ratio zo sterk aanwezig is, en waar verder zo weinig gebeurt op beeldend vlak.» Toch was het de K.U.Leuven die de drie de toestemming gaf haar oude gebouw te gebruiken, iets wat onze alma mater in dank wordt afgenomen. Ook stadsbibliotheek Tweebronnen stelde zijn expositieruimte ter beschikking van *unHIDE*, waar de cleanere omgeving een opvallend contrast vormt met het meer doorleefde Land en Water.

Openingsuren en informatie zie: www.unhide.be

Profiteer van de laagste prijzen ... ook op kot!

Doe je boodschappen bij Colruyt. Je vindt er alles voor de laagste prijzen ... en houdt dus meer geld over om te profiteren van het studentenleven!

<p>BON</p> <p>€ -0,70 op 2 bokalen Nutella chocopasta met hazelnoten 825 g Met 13 % hazelnoten.</p> <p>Geldig van 4/10 t.e.m. 12/10/2010 in de Colruyt-winkels van Leuven, Kessel-Lo en Heverlee. Geef deze bon af aan de kassa (niet cumuleerbaar). 1 korting per kasticket, enkel voor gelijke producten.</p> <p>(96)05505000</p> <p>5050 colruyt</p>	<p>BON</p> <p>- 15 % vanaf 2 verpakkingen Shiwa snelkookrijst in kookbuitjes 8 x 125 g</p> <p>Geldig van 4/10 t.e.m. 12/10/2010 in de Colruyt-winkels van Leuven, Kessel-Lo en Heverlee. Geef deze bon af aan de kassa (niet cumuleerbaar). 1 korting per kasticket, enkel voor gelijke producten.</p> <p>(96)05514000</p> <p>5140 colruyt</p>	<p>BON</p> <p>€ -0,30 op 2 verpakkingen Duyvis Crac A Nut pindanootjes cocktail, barbecue, Hot Sweet Chilli of paprika 200 g</p> <p>Geldig van 4/10 t.e.m. 12/10/2010 in de Colruyt-winkels van Leuven, Kessel-Lo en Heverlee. Geef deze bon af aan de kassa (niet cumuleerbaar). 1 korting per kasticket, enkel voor gelijke producten.</p> <p>(96)05513500</p> <p>5135 colruyt</p>	<p>BON</p> <p>- 10 % vanaf 1 verpakking Boni paprikamix 4 stuks</p> <p>Geldig van 4/10 t.e.m. 12/10/2010 in de Colruyt-winkels van Leuven, Kessel-Lo en Heverlee. Geef deze bon af aan de kassa (niet cumuleerbaar). 1 korting per kasticket, enkel voor gelijke producten.</p> <p>(96)05502700</p> <p>5027 colruyt</p>
--	---	---	--

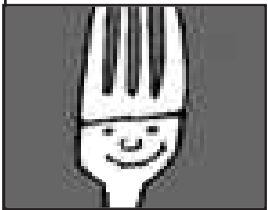

Openingsuren Colruyt:

ma - do:	9 - 20 u.
vr:	9 - 21 u.
za:	9 - 19 u.

- 1 Colruyt Leuven**
Lombardenstraat 2
3000 Leuven
Tel. winkel: 016 23 44 99
Tel. beenhouwerij: 016 22 93 47
- 2 Colruyt Kessel-Lo**
Tiensesteenweg 237
3010 Kessel-Lo
Tel. winkel: 016 26 20 32
Tel. beenhouwerij: 016 26 20 34
- 3 Colruyt Heverlee**
Groenveldstraat 71
3001 Heverlee
Tel. winkel: 016 23 70 57
Tel. beenhouwerij: 016 22 92 86

colruyt laagste prijzen

Menu van de week in Alma 1-2-3 4-8 Oktober 2010

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

1/2e kip met saus en garnituur A3	5,00
Braadworst met witte kool en dressing A3	2,60
Gebraden haantje met jagersaus en slaatje A1+A2	5,00
Koninginnenhapje A1+A3	3,50
Macaroni met mornaysaus en tomatenpaprika A1+A3	4,10
Mosselen indian style 	7,40
Mosselen natuur	7,40
Rundsbrochette met bearnaisesaus en oventomaat	4,60
Spaghetti bolognaise	2.60 - 3.10
Stoofvlees op z'n Vlaams A2+A3	4,60

woensdag

Kaaskroketjes met Tirolse saus en boontjes 	2,60
Kalkoengebraad met archiducsous en witloofsalade	5,00
Koninginnenhapje A2+A3	3,50
Mosselen indian style A1+A2	7,40
Mosselen natuur A1+A2	7,40
Spaghetti bolognaise A3	2.60 - 3.10
Steak met groenten en saus A3	5,00
Stoofvlees op z'n Vlaams A2+A3	4,60
Vegetarisch koninginnenhapje A2+A3 	3,50
Zalmfilet met choronsaus en spinazie A1+A3	5,00

donderdag

Bladerdeeg met geitenkaasmousse, herfstsalade en Napolitaanse puree 	5,00
Kalkoensteak met gestoofde prei A2+A3	2,60
Koninginnenhapje A1+A3	3,50
Lasagne al forno	4,60
Mosselen indian style A2+A3	7,40
Mosselen natuur A2+A3	7,40
Spaghetti bolognaise A3	2.60 - 3.10
Steak met groenten en saus A1+A3	5,00
Stoofvlees op z'n Vlaams A2+A3	4,60
Varkensgebraad met rode wijnsaus, erwten en wortelen A1+A2	4,60

vrijdag

Blinde vink met mosterdsaus en gebakken bloemkool	4,60
Koninginnenhapje A2+A3	3,50
Paprika met quornvulling en slaatje	4,10
Steak met groenten en saus A2	5,00
Swissburger met boterbonen en tomatensalade	2,60

Filmticket voor slechts 6€ ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in alle ALMA-resaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **Gasthuisberg, Justus Lipsius en Pauscollege**

(advertentie)

Loop eens langs bij

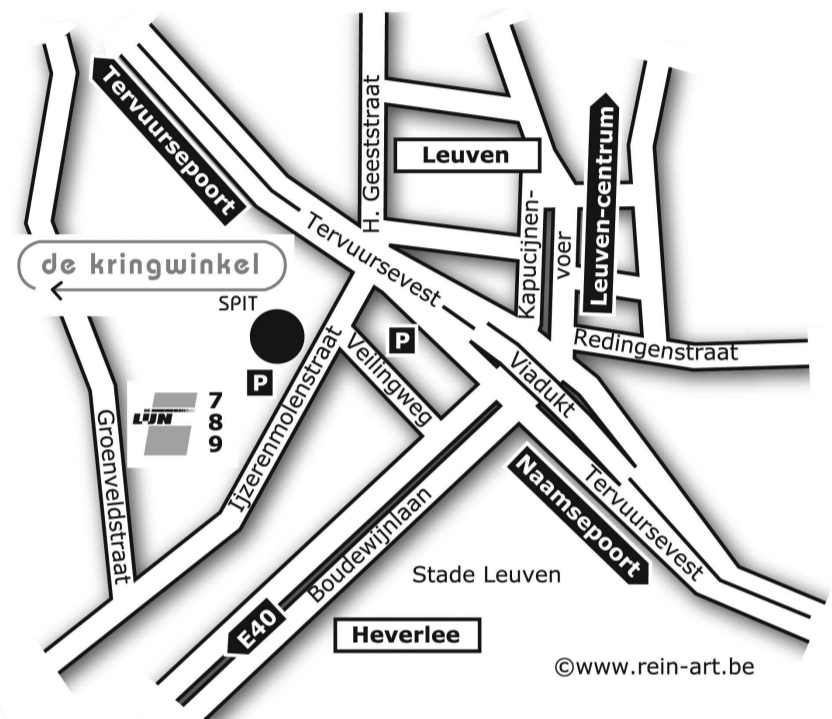
De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
Ijzerenmolenstraat 10-12 in Heverlee

Open: ma - vrij: 10 - 18u
zat: 10 - 17u
zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

(advertentie)

doe de groentetas!

elke maandag een verrassend
biologisch groente- en fruitpakket

afhaalpunten, data en uren: www.kuleuven.be/groentetas

(advertentie)

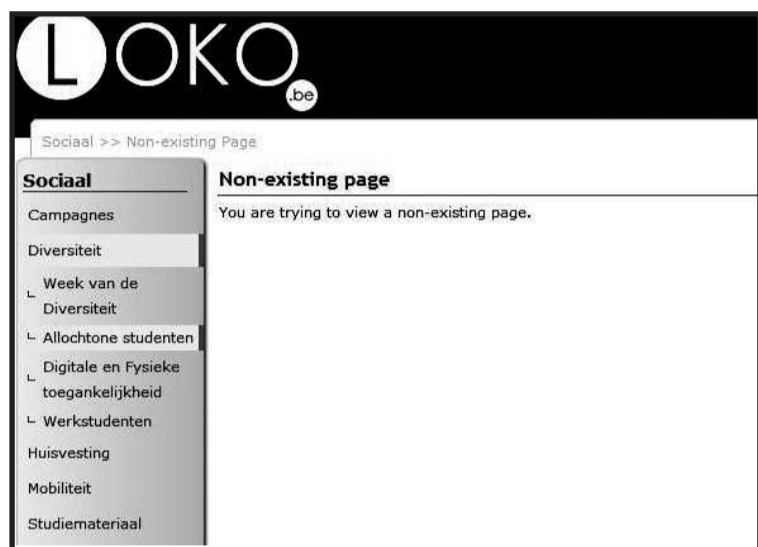
Sudoku

5	7	4	1			3		
		6		3	4			
		8		7	9	5	6	
					2			
				8	5	9		1
7		9			3	8	4	5
8	6					2		
		2	9				7	
	5		8		6			

KULEUGEN

Drie keer raden wie geen oog heeft voor allochtone studenten

Drie keer raden wie de opening van het academiejaar heeft verstoord

Drie keer raden wie er al plannen heeft voor 2013

Crazy Kronieken

Uit de geïsoleerde kolonie van kontenkrabbers, postjespakkers en zakkenwassers, ook wel gekend als Republiek LOKKO, werd nogmaals een document gelekt en ditmaal is het er één dat getuigt van een waar terreurbewind aldaar. Hoewel de Republiek rijkelijk zoet wordt gehouden dankzij massale buitenlandse ontwikkelingshulp, blijkt het opperbevel intern absoluut niet te getuigen van enige menselijkheid en profileert het zichzelf als een sadistisch regime dat in het gezicht van zijn eigen onderdanen spuwt. Details hangen een ontluisterend beeld op en tonen aan dat de Universele Verklaring voor de Rechten van de Mens (UVRM) en al die andere mensenrechtenshizzle genadeloos aan het kruis wordt genageld. Al valt dit uiteraard niet te verwonderen met een opperbevel samengesteld uit dikke Iranen, corrupte Duce's en nog veel andere dudes. Waardoor wordt de bevolking van Republiek LOKKO nu precies geteisterd? Een genadeloze avondklok, de absolute drooglegging, een versmachtende rantsoenering van het voedsel en bovenal een totale discriminatie via een hoofddoekenverbod. Een wilde rebellie is reeds uitgebroken in de noordelijk gelegen communistische enclave, aangevoerd door de Vereniging ter Erkenning van de Totale Onzin (VETO). Ontluisterende berichten bereikten ons al via Facebook en Twitter, hoewel deze sites regelmatig worden geblokkeerd door de Centrale Censuurcommissie (CCC) van Republiek LOKKO. Ongepaste razzia's zijn schering en inslag in Republiek LOKKO, al moet wel gezegd dat de technieken van Dennis 'Duce' De Zeerover niet bepaald krachtadig zijn. Toch mag het leed van de plaatselijke bevolking niet onderschat worden en vragen wij u dwingend om geld te storten op het rekeningnummer 000-0000013-13. Het geld zal aangewend worden voor de opvang van vluchtelingen uit Republiek LOKKO.

Colofon |

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel. 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
E-mail: veto@veto.be

Jaargang 37 - nummer 02
Maandag 4 oktober 2010

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Ruben "A day in the life" Bruynooghe

Redactiesecretaris & V.U.:
Geert "Everybody's got something to hide except for me and my monkey" Janssen
's Meiersstraat 5 - 3000 Leuven

Redactie:
Eline "Daytripper" Van Eldere, Jelle "The fool on the hill" Dehaen, Jens "Lucy in the sky with diamonds" Cardinaels, Linde "Lady Madonna" Smeets, Pieter "You've got to hide your love away" Haeck, Sophie "Hey Jude" Verreyken & Laurens "Get back" Cerulus

Medewerkers:
Alexander "Yellow submarine" Cornet, Alexander "With a little help from my friends" Demeester, Andrew "Mean mister mustard" Snowball, Bas "Paperback writer" Van Den Bogaert, Christiaan "I am the walrus" Franz, Erin "Glass onion" Maas, Evelyn "We can work it out" De Ruyck, Joachim "Help" Beckers, Frank "Love me do" Pietermaat, Frederik "While my guitar gently weeps" Herregods, Joris "Strawberry fields forever" Himpens, Michaël "Ticket to ride" Cloots, Sarah "I feel fine" Van Pee, Stephanie "Eleanor Rigby" Verbeken, Thomas "Nowhere man" Van Oppens, Tine "Please please me" Kempes, Xavier "A hard day's night" Van Den Bogaert & Xavier "The long and winding road" Vankeirsbulck

Cartoons:
Peter "Taxman" Moerenhout & Sec "All you need is love" C

DTP:
Jens Cardinaels, Ruben Bruynooghe & Geert Janssen

Eindredactie:
Jens Cardinaels, Tine Kempes, Linde Smeets, Ruben Bruynooghe & Geert Janssen

Internet:
www.veto.be & www.twitter.com/veto_be

Publiciteit:
Alfaset cvba - Maxim "Let it be" Van Hoeymissen
alfaset@loko.be
016 22 04 66

Drukkerij:
Tuerlinckx (Molenstede)
Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 11 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16u en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, layout, Beatlesliedjes ...) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

De goedkoopste fuifzaal van Leuven!

355 euro per avond
250 euro tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 5e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be

“NIET BITTER OF RANCUNEUS”

Daan Stuyven rookt veel. Gelukkig voor ons praat hij nog meer.

Donderdagavond liet hij de Oude Markt harder ontploffen dan een SCUD-raket. Kort daarvoor mochten wij op audiëntie bij de grootste player van de natie.

JORIS HIMPENS & PIETER HAECK |

Veto: U woont in Wallonië, maar bent een Vlaming en u zingt op Belgavox. Kunnen we u één van de laatste echte Belgen noemen?

Daan: «Gisteren zag ik een meisje met een T-shirt van België en mijn eerste reflex was: “Mag ik hem hebben?”, maar mijn tweede reflex was “Och, laat maar zitten!”. Ik ben moegestreden, dat is de bedoeling: dat we het beu worden. Het is een rijkdom dat ik een Belg ben, ik zie graag alle hoeken van het land. Het grootste contrast dat er is, is alleen maar rijkdom, zeker cultureel is dat heel versterkend. Ik vind alle zever die verteld wordt zo belachelijk, het stoort mij enorm. Ik leef maar één keer, ik vind het zo een negatieve bedoening. Ik maak dan liever een muzik-ske.»

Veto: Wat mogen we van de plaat verwachten?

Daan: «Ergens in de helft van november komt hij uit. Er staat een nummer op, een *instrumental*, die *Protocol* heet. Het is echt compleet anders en zo zot als een achterdeur. Het is heel mooi, tragisch en filmisch. Het zijn bijna Michael Nymandingen die we aan het maken zijn. Ik ga nog honderd keer switchen, maar het moet boeiend blijven voor mezelf.»

Veto: U hebt ook al verschillende platen gemaakt. Waarom zat er zoveel tijd tussen “The Player” en “Manhay”?

Daan: «Ik heb het gevoel dat ik het lieve publiek al “oversatureer” met platen en optredens. Tweeënhalf jaar wachten is dus een gezonde vorm van bescheidenheid. Zo’n plaat is toch wel een zwaar ei om te leggen, je kunt dat niet zo maar op een-twee-drie. Het is niet dat ik ‘s ochtends opsta en een nummer schrijf. Als ik er 15 à 20 schrijf, dan is het al veel.»

Veto: Van waar haalt u de inspiratie?

Daan: «Zo’n cd’ke, dat is als een omgekeerde baxter: in plaats van een infuus in uw lijf, een infuus uit uw lijf. Dat komt gewoon door veel te leven en jezelf te inspireren door de onmo-

“Kiezen is een katholiek begrip, ik kies niet”

gelijkheid van het bestaan, daarna komt langzaam het sap ervan in je lichaam. De manier waarop je dat wilt uitdrukken of compenseren, zoals op heel donkere momenten lichte muziek maken en op lichte momenten donkere muziek maken, heeft ook een therapeutische functie.»

Veto: Zijn de hoezen die u zelf ontwerpt, ook een infuus uit uw lijf?

Daan: «Dat is een beetje potsierlijk, daar zit een behoorlijke knipoog achter. Ik sta er meestal zelf op, zonovergoten of nogal bruto en arrogant. Dat is om mezelf een hart onder de riem te steken.»

Veto: Over inspiratie gesproken, u zegt in uw liedje “Icon”: “We are all just little icons, super you and super I”. Vindt u zichzelf een icoon?

Daan: «Eigenlijk is dat een onderwerp waar je niet mag aankomen. Zodra je er echt aankomt en jezelf in vraag begint te stellen “Oei, ben ik mezelf niet aan het iconiseren?”, dan besef je dat je dat heel hard doet. Door heel hard te roepen “Neenee, ik wil nooit een icoon zijn”, maak je het alleen nog maar erger. Ik vond het interessant dat in vraag te stellen, dat zijn dingen die je in gang steekt en men-

FREDERIK HERREGODS

sen maken het werk af. Mensen hebben het recht om van jou te vinden wat ze willen en dat doen ze dan ook en masse.»

Veto: Over de persoonlijke ervaringen gesproken, in de clip van “Eves” zien we u met een bijl wild tekeer gaan. Slechte ervaringen met exen gehad?

Daan: «Neen, gemengde ervaringen. Ik ben zo iemand van erop en erover: elk goed moment dat ik meemaak is er één en als die aflopen, is het zaak om zo snel mogelijk terug in de goede momenten te belanden. Ik zing dat ook in *Woods*: “I’ve got no bitter thoughts, yes my stay has been good”. Ik ben helemaal niet bitter of rancuneus. De weinige keren dat het voorgevallen is, kan je horen op het liedje *Dream* van op het album *Victory*: dat is een scheldtirade tegenover een ex, dat is dan ook wel duidelijk.»

Veto: Bobbejaan Schoepen is dit jaar van ons heengegaan.

Daan: «Het artiestenvak als je oud wordt, dat intrigeert mij. Hoe wordt het leven als je 70

of 80 jaar bent en met enige weemoed daarop terugkijkt. Ik ben blij dat ik daar een kijk op heb gehad, vooral in het geval van Schoepen: iemand met zo een drive, zo een energie, zo een zot. Ik weet wat ik achter mij heb, maar ik weet niet hoe het op het einde zal zijn. Dat van dichtbij meemaken was heel fascinerend en heel ontroerend.»

Veto: U bent nog niet oud, maar wel iets ouder. Hoe lang denkt u er nog mee door te gaan?

Daan: «Dat was ik mij daarstraks aan het afvragen aan de verkeerslichten in de Naamsestraat: zolang ik de drive heb. Het moment dat ik traag en pathetisch, of, zoals mijn vader het mooi uitdrukt, lethargisch word, dan moet je stoppen. Ik heb het gevoel dat ik in de métier nog veel te leren heb en dat er nog veel meer te zeggen valt.»

Veto: Isolde Lasoen is uw drummer, hoe verweert zij zich tussen al die mannen?

Daan: «Ik denk dat wij vrouwelijker zijn dan Isolde, bij wijze van spreken. Ik vind dat ze goed haar mannetje staat. Dat is niet zo gepolariseerd: zij haalt de vrouwelijke kanten in ons boven en wij de mannelijke in haar.

“Mensen die op een instituut gezeten hebben, zijn verkracht voor het leven”

Isolde is ook een drummer, het is niet dat ze harp zit te spelen op het podium, ze slaat het hardst van ons allemaal.»

Veto: Deze week ging het op Studio Brussel over studerende muzikanten. We weten ook dat u het niet altijd even gemakkelijk hebt gehad om met muziek het hoofd boven water te houden.

Daan: «Toen ik negentien jaar was had ik groepjes, had ik Humo’s Rock Rally gedaan en mijn singles waren op Studio Brussel te horen. In die tijd was muzikant zijn geen job, het was pas achteraf dat ik doorhad dat je daar een job van kunt maken. Er was geen haar op mijn hoofd dat er aan dacht dat je van muziek kon leven en ik ben effectief gaan studeren, grafische vormgeving. Ik ben dan grafisch vormgever geworden, zo met een brilleke en een Saab. Het was heel serieus: naar meetings, briefings en opdrachten gaan, drukkers onder druk zetten. De donkerste jaren van mijn leven.»

Veto: Uw hoezen zijn toch mooi vormgegeven?

Daan: «Hoezen zijn simpel: dat is één lettertype, foto’s die aflopen. Ik kan geen balkje, streepje of lettertype meer zien. Ik heb daar een burnout van gehad, dat is het domste wat ik ooit gedaan heb: denken dat ik moest gaan werken, een volwassen mens proberen te zijn. Ik had tien jaar kunnen winnen door meteen te doen wat ik nu doe.»

LINKS RIJDEN

Veto: Met wie zou u graag nog eens willen samenwerken op muzikaal vlak?

Daan: «Ik zou dan eerder aan visuele mannen denken, niet zozeer andere muzikanten, maar meer aan artiesten. Pascal Bernier, de man met zijn opgezette herten. Ik vind het heel tof dat Wim Mertens niets met mij wil doen en misschien moeten we dat ook zo houden. Ik vind die spanning van “We gaan nooit iets met elkaar doen” wel tof. Ik zie nog verschillende dingen zitten. Ik wil nog een keer gewoon neerzitten, teksten schrijven, niet aan de muziek komen en dat door de mannen van Goose laten doen.»

Veto: Zijn er nog andere jonge Belgische groepen waarvan u denkt: “Dat zou ik zelf wel willen gedaan hebben!”?

Daan: «De laatste single die ik hoorde deze week was een nummer van die Mira, in het Nederlands. Dat is verschrikkelijk slecht! Als iemand dat had kunnen tegenhouden voor het op de radio kwam, hadden ze dat beter gedaan. Langs de andere kant zitten er af en toe fantastische zinnen in en ze heeft een heel goede drive. Het is gewoon spijtig dat er geen muzikant of producer aan te pas is gekomen, want ze bedoelt het goed.»

Veto: Kunt u haar niet bijspijkeren?

Daan: «Neen, want ik denk dat ze Herman Teirlinck heeft gedaan en dat krijg je er niet meer uit. Dat is *loose for life!* Veel mensen die op een instituut gezeten hebben, zijn verkracht voor het leven.»

Veto: Hebt u nooit de aandrang gehad om op een instituut te zitten of gaat u daar juist tegenin?

Daan: «Neen. Waarom doe ik nu wat ik nu doe? Dat is gewoon omdat ik ooit op school heb gezeten. Dat is gewoon afreageren tegen alles wat naar context, naar autoriteit of naar voorgeprogrammeerd gedoe ruikt. Ik kan er gewoon niet tegen, ik heb moeite om rechts te rijden op straat, ik zou veel liever links rijden.»

Veto: Als we u later moeten onthouden voor één liedje, welk zou dat dan moeten zijn?

Daan: «Ik vind *Woods* nog altijd mijn tofste nummer! Ik ben nogal gehecht aan nummers waarbij ik moest bleiten toen het gemaakt werd. Op de nieuwe plaat staat er een nummer en dat heet *Wife-beater*, met een heel geweldadige tekst. Het nummer is heel triestig, het gaat over biechten en vergeven. Ik moest bleiten, terwijl het vertrokken is vanuit de mond van een macho, maar ik vond het zo triestig.»

Veto: Stel u moet kiezen tussen *Rock Werchter* en *de Oude Markt*?

Daan: «Dan krijgen ze een mot in hun gezicht, kiezen is een katholiek begrip, ik kies niet.»